

บทที่ 5

ผลการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทย ในชนบทภาคเหนือและภาคใต้ในเชิงปริมาณ โดยนำแบบสอบถามแจกให้ประชากรตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวกจากประชากรในเขตภาคเหนือและภาคใต้ จำนวน 600 ราย โดยแบ่งออกเป็น จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ราย จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 300 ราย ผลของการวิจัยปรากฏดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5.1 เพศของประชากรวิจัย

เพศ	ภาคเหนือ	%	ภาคใต้	%	รวม	%
ชาย	149	49.7	170	56.7	319	53.2
หญิง	151	50.3	130	43.3	281	46.8
รวม	300	100	300	100	600	100

จากตารางที่ 5.1 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 600 ราย เพศชาย 319 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.2 มากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 281 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.8 โดยแบ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือ จำนวน 300 ราย เพศชาย 149 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.7 น้อยกว่าเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.3 และผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ จำนวน 300 ราย เพศชาย 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.7 มากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3

ตารางที่ 5.2 อายุของประชากรวิจัย

อายุ	ภาคเหนือ	%	ภาคใต้	%	รวม	%
18 – 28 ปี	105	35.0	94	31.3	199	33.2
29 – 40 ปี	100	33.3	97	32.3	197	32.8
41 ปีขึ้นไป	95	31.7	109	36.3	204	34.0
รวม	300	100	300	100	600	100

ค่าเฉลี่ยอายุรวม = 36.17

ค่าเฉลี่ยอายุภาคเหนือ = 35.61

ค่าเฉลี่ยอายุภาคใต้ = 36.73

จากตารางที่ 5.2 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 600 ราย ผู้มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาคือ ผู้มีอายุระหว่าง 18 – 28 ปี มีจำนวน 199 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.2 และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้มีอายุระหว่าง 29 – 40 ปี มีจำนวน 197 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.8 อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 36.17 โดยแบ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือ จำนวน 300 ราย ผู้มีอายุระหว่าง 18 – 28 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาคือ ผู้มีอายุระหว่าง 29 – 40 ปี มีจำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.7 อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือ คือ 35.61 และผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ จำนวน 300 ราย ผู้มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาคือ ผู้มีอายุระหว่าง 29 – 40 ปี มีจำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.3 และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้มีอายุระหว่าง 18 – 28 ปี มีจำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.3 อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ คือ 36.73

ตารางที่ 5.3 การศึกษาของประชากรวิจัย

ระดับการศึกษา	ภาคเหนือ	%	ภาคใต้	%	รวม	%
ไม่ได้เรียนหนังสือ	10	3.3	4	1.3	14	2.3
ประถมศึกษา	113	37.7	80	26.7	193	32.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	47	15.7	57	19.0	104	17.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	62	20.7	51	17.0	113	18.8
ปวส./อนุปริญญา	36	12.0	38	12.7	74	12.3
ปริญญาตรี	30	10.0	69	23.0	99	16.5
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.7	1	0.3	3	0.5
รวม	300	100	300	100	600	100

จากตารางที่ 5.3 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 600 ราย ผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 193 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือ ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีจำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.8 ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.3 ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5 ผู้มีการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญา มีจำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.3 ผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 โดยแบ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือ จำนวน 300 ราย ผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาคือ ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.7 ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.7 ผู้มีการศึกษาระดับ ปวส./อนุปริญญา มีจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 และผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ จำนวน 300 ราย ผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวนถึง 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมาคือ ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.0 ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 ผู้มีการศึกษาระดับ ปวส./อนุปริญญา มีจำนวน

38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.7 ผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 5.4 อาชีพของประชากรวิจัย

อาชีพ	ภาคเหนือ	%	ภาคใต้	%	รวม	%
รับราชการ	45	15.0	48	16.0	93	15.5
พนักงานบริษัทเอกชน	10	3.3	9	3.0	19	3.2
เกษตรกร	45	15.0	87	29.0	132	22.0
ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว	57	19.0	68	22.7	125	20.8
รับจ้างทั่วไป	85	28.3	41	13.7	126	21.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	0.7	4	1.3	6	1.0
ไม่ได้ทำงาน	18	6.0	8	2.7	26	4.3
นักศึกษา	24	8.0	29	9.7	53	8.8
อื่นๆ	14	4.7	6	2.0	20	3.3
รวม	300	100	300	100	600	100

จากตารางที่ 5.4 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 600 ราย ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาคือ ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 ผู้ประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.8 ผู้ประกอบอาชีพรับราชการ มีจำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.5 ผู้ที่เป็นนักศึกษามีจำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.8 ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ได้แก่ หมอดูแลลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ผู้เกษียณอายุราชการ แม่บ้าน มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 ผู้ที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้ที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 โดยแบ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือ จำนวน 300 ราย ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาคือ ผู้ประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 ผู้ประกอบอาชีพรับราชการ มีจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร มีจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 ผู้ที่เป็นนักศึกษามีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0

ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 ผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ หมอ ดู ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ผู้เกษียณอายุราชการ แม่บ้าน มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.7 ผู้ที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้ที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 และผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ จำนวน 300 ราย ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาคือ ผู้ประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 ผู้ประกอบอาชีพรับราชการ มีจำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.0 ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.7 ผู้ที่เป็นนักศึกษา มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.7 ผู้ที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 ผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ หมอ ดู ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ผู้เกษียณอายุราชการ แม่บ้าน มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้ที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 5.5 รายได้ของประชากรวิจัย (เฉลี่ยต่อเดือน)

รายได้ (บาท)	ภาคเหนือ	%	ภาคใต้	%	รวม	%
100 – 3000	168	56.0	95	31.7	182	35.1
3001 – 6000	72	24.0	114	38.0	186	35.8
6001 บาทขึ้นไป	60	20.0	91	30.3	151	29.1
รวม	300	100	300	100	519	100

ค่าเฉลี่ยรายได้รวม = 5978.94

ค่าเฉลี่ยรายได้ภาคเหนือ = 4979.69

ค่าเฉลี่ยรายได้ภาคใต้ = 6951.60

จากตารางที่ 5.5 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 519 ราย ผู้มีรายได้ 3001 – 6000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 186 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาคือ ผู้มีรายได้ 100 - 3000 บาท มีจำนวน 182 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.1 และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้มีรายได้ 6001 บาทขึ้นไป มีจำนวนเพียง 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.1 รายได้เฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 5978.94 โดยแบ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือ จำนวน 300 ราย ผู้มีรายได้ 100 – 3000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวนถึง 168 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ ผู้มีรายได้

3001 – 6000 บาท มีจำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.0 และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้มีรายได้ 6001 บาทขึ้นไป มีจำนวนเพียง 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 รายได้เฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือ คือ 4979.69 และผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ จำนวน 300 ราย ผู้มีรายได้ 3001 – 6000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวนถึง 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ ผู้มีรายได้ 100 – 3000 บาท มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.7 และมีจำนวนน้อยที่สุด คือผู้มีรายได้ 6001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 รายได้เฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ คือ 6951.60

ส่วนที่ 2 กระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย

ตารางที่ 5.6 ช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

ช่องทาง	$\bar{X}$ ภาคเหนือ	$\bar{X}$ ภาคใต้	$\bar{X}$ รวม
เจ้าหน้าที่ของทางราชการ	0.370	0.380	0.375
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	0.473	0.427	0.450
ผู้นำทางศาสนา	0.043	0.030	0.037
ครอบครัว/เครือญาติ	0.227	0.297	0.262
เพื่อนบ้าน	0.207	0.400	0.303
เพื่อนในที่ทำงาน	0.197	0.213	0.205
ตัวแทนพรรคการเมือง	0.127	0.187	0.157
สื่อมวลชน	0.790	0.822	0.803

จากตารางที่ 5.6 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากช่องทางต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้คือ สื่อมวลชน, กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน, เจ้าหน้าที่ของทางราชการ, เพื่อนบ้าน, ครอบครัวหรือเครือญาติ, เพื่อนในที่ทำงาน, ตัวแทนพรรคการเมือง, ผู้นำทางศาสนา สรุปได้ว่า ช่องทางที่ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมากที่สุด คือ สื่อมวลชน ส่วนช่องทางที่ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยที่สุด คือ ผู้นำทางศาสนา

ในส่วนของภาคเหนือ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคเหนือรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากช่องทางต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้คือ สื่อมวลชน, กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน, เจ้าหน้าที่ของทางราชการ, ครอบครัวหรือเครือญาติ, เพื่อนบ้าน, เพื่อนในที่ทำงาน,

ตัวแทนพรรคการเมือง, ผู้นำทางศาสนา สรุปได้ว่า ช่องทางที่ประชาชนภาคเหนือรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมากที่สุด คือ สื่อมวลชน ส่วนช่องทางที่ประชาชนภาคเหนือรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยที่สุด คือ ผู้นำทางศาสนา

ส่วนภาคใต้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคใต้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากช่องทางต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้คือ สื่อมวลชน, กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน, เพื่อนบ้าน, เจ้าหน้าที่ของทางราชการ, ครอบครัวหรือเครือญาติ, เพื่อนในที่ทำงาน, ตัวแทนพรรคการเมือง, ผู้นำทางศาสนา สรุปได้ว่า ช่องทางที่ประชาชนภาคใต้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมากที่สุด คือ สื่อมวลชน ส่วนช่องทางที่ประชาชนภาคใต้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยที่สุด คือ ผู้นำทางศาสนา

ตารางที่ 5.7 วิธีรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

วิธีรับรู้ข่าวสารทางการเมือง	$\bar{X}$ ภาคเหนือ	$\bar{X}$ ภาคใต้	$\bar{X}$ รวม
เสียงตามสายภายในหมู่บ้าน	5.523	6.697	6.110
คู่มือโทรศัพท์	1.777	1.313	1.545
ฟังวิทยุ	4.103	4.003	4.053
อ่านหนังสือพิมพ์/นิตยสารการเมือง	3.513	3.580	3.547
การติดป้ายประชาสัมพันธ์	6.117	6.177	6.147
การพูดคุยกับคนในครอบครัว	6.377	6.013	6.195
การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน	6.673	6.457	6.565
การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	6.430	5.807	6.118
การประชาสัมพันธ์จากทางราชการ	6.550	6.673	6.612
การพูดคุยกับตัวแทนพรรคการเมือง	9.280	9.270	9.275
การพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา	9.523	10.010	9.767

จากตารางที่ 5.7 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ประชาชนจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยวิธีการต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้คือ คู่มือโทรศัพท์, อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารการเมือง, ฟังวิทยุ, เสียงตามสายภายในหมู่บ้าน, การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน, การติดป้ายประชาสัมพันธ์, การพูดคุยกับคนในครอบครัว, การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน, การประชาสัมพันธ์จากทางราชการ, การพูดคุยกับตัวแทนพรรคการเมือง, การพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา สรุปได้ว่า วิธีที่

ประชาชนจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมากที่สุดคือ การดูโทรทัศน์ ส่วนวิธีที่ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยที่สุดคือ การพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา

ในส่วนของภาคเหนือ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ประชาชนภาคเหนือจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยวิธีการต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้คือ ดูโทรทัศน์, อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารการเมือง, ฟังวิทยุ, เสียงตามสายภายในหมู่บ้าน, การติดป้ายประชาสัมพันธ์, การพูดคุยกับคนในครอบครัว, การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน, การประชาสัมพันธ์จากทางราชการ, การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน, การพูดคุยกับตัวแทนพรรคการเมือง, การพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา สรุปได้ว่า วิธีที่ประชาชนภาคเหนือรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมากที่สุดคือ การดูโทรทัศน์ ส่วนวิธีที่ประชาชนภาคเหนือรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยที่สุดคือ การพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา

ส่วนภาคใต้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ประชาชนภาคใต้จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยวิธีการต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้คือ ดูโทรทัศน์, อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารการเมือง, ฟังวิทยุ, การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน, การพูดคุยกับคนในครอบครัว, การติดป้ายประชาสัมพันธ์, การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน, การประชาสัมพันธ์จากทางราชการ, เสียงตามสายภายในหมู่บ้าน, การพูดคุยกับตัวแทนพรรคการเมือง, การพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา สรุปได้ว่า วิธีที่ประชาชนภาคใต้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมากที่สุดคือ การดูโทรทัศน์ ส่วนวิธีที่ประชาชนภาคใต้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยที่สุดคือ การพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา

ส่วนที่ 3 ทศนคติต่อสังคมการเมือง

ตารางที่ 5.8 ทศนคติต่อสังคมการเมือง

ประเด็น	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	Mean รวม ภาคเหนือ ภาคใต้
	รวม (%)	รวม (%)	รวม (%)	รวม (%)	รวม (%)	
	ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	
1. มนุษย์เกิดมามีความ เท่าเทียมกัน	253 (42.2)	202 (33.7)	37 (6.2)	82 (13.7)	26 (4.3)	3.96
	144 (48.0)	87 (29.0)	20 (6.7)	36 (12.0)	13 (4.3)	4.04
	109 (36.3)	115 (38.3)	17(5.7)	46 (15.3)	13 (4.3)	3.87
2. หญิงและชายควรมี สิทธิทางการเมืองเท่า เทียมกัน	291 (48.5)	275 (45.8)	16 (2.7)	15 (2.5)	3 (0.5)	4.39
	143 (47.7)	131 (43.7)	12 (4.0)	12 (4.0)	2 (0.7)	4.34
	148 (49.3)	144 (48.0)	4 (1.3)	3 (1.0)	1 (0.3)	4.45

ประเด็น	เห็นด้วยอย่างยิ่ง รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	เห็นด้วย รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ไม่แน่ใจ รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ไม่เห็นด้วย รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	Mean รวม ภาคเหนือ ภาคใต้
3. ทุกคนควรมีโอกาส เท่าเทียมกันในการมี ส่วนร่วมกำหนด นโยบายของรัฐบาล	225 (37.5) 132 (44.0) 93 (31.0)	266 (44.3) 119 (39.7) 147 (49.0)	76 (12.7) 34 (11.3) 42 (14.0)	27 (4.5) 13 (4.3) 14 (4.7)	6 (1.0) 2 (0.7) 4 (1.3)	4.13 4.22 4.04
4. มนุษย์เกิดมามีสิทธิ เสรีภาพ	328 (54.7) 169 (56.3) 159 (53.0)	239 (39.8) 121 (40.3) 118 (39.3)	18 (3.0) 5 (1.7) 13 (4.3)	10 (1.7) 4 (1.3) 6 (2.0)	5 (0.8) 1 (0.3) 4 (1.3)	4.46 4.51 4.41
5. บุคคลควรมีโอกาส พูดและแสดงความคิด เห็นตามความเชื่อของ เขา	166 (27.7) 91 (30.3) 75 (25.0)	286 (47.7) 131 (43.7) 155 (51.7)	79 (13.2) 43 (14.3) 36 (12.0)	59 (9.8) 30 (10.0) 29 (9.7)	10 (1.7) 5 (1.7) 5 (1.7)	3.90 3.91 3.89
6. ประชาชนควรมี ส่วนร่วมทางการเมือง โดยสามารถวิพากษ์ วิจารณ์รัฐบาลบนพื้น ฐานของความเป็นเหตุ และผล	260 (43.3) 133 (44.3) 127 (42.3)	261 (43.5) 130 (43.3) 131 (43.7)	63 (10.5) 30 (10.0) 33 (11.0)	11 (1.8) 4 (1.3) 7 (2.3)	5 (0.8) 3 (1.0) 2 (0.7)	4.267 4.29 4.25
7. ประชาชนมีเหตุผล และวิจารณ์ภายใน การเลือกผู้นำทางการเมือง	281 (46.8) 143 (47.7) 138 (46.0)	265 (44.2) 131 (43.7) 134 (44.7)	41 (6.8) 20 (6.7) 21 (7.0)	10 (1.7) 4 (1.3) 6 (2.0)	3 (0.5) 2 (0.7) 1 (0.3)	4.35 4.36 4.34
8. บุคคลควรรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น แม้จะไม่ตรงกับตนเอง	232 (38.7) 121 (40.3) 111 (37.0)	285 (47.5) 134 (44.7) 151 (50.3)	45 (7.5) 26 (8.7) 19 (6.3)	27 (4.5) 14 (4.7) 13 (4.3)	11 (1.8) 5 (1.7) 6 (2.0)	4.18 4.17 4.16
9. ผู้นำควรเคารพเชื่อ ฟังผู้อาวุโส เมื่อเขามี เหตุผล	310 (51.7) 158 (52.7) 152 (50.7)	244 (40.7) 114 (38.0) 130 (43.3)	33 (5.5) 19 (6.3) 14 (4.7)	10 (1.7) 6 (2.0) 4 (1.3)	3 (0.5) 3 (1.0) 0 (0.0)	4.41 4.39 4.43
10. เมื่อเกิดความขัด แย้ง เราควรใช้เหตุผล ในการแก้ไขปัญหา	309 (51.5) 160 (53.3) 149 (49.7)	259 (43.2) 132 (44.0) 127 (42.3)	23 (3.8) 4 (1.3) 19 (6.3)	6 (1.0) 2 (0.7) 4 (1.3)	3 (0.5) 2 (0.7) 1 (0.3)	4.44 4.49 4.40

ประเด็น	เห็นด้วยอย่างยิ่ง รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	เห็นด้วย รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ไม่แน่ใจ รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ไม่เห็นด้วย รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	Mean รวม ภาคเหนือ ภาคใต้
11. เมื่อท่านไม่เห็น ด้วยต่อการตัดสินใจ ของรัฐบาล ท่านควร จะร่วมแสดงออกทาง การเมืองเป็นการตอบ โต้รัฐบาล	93 (15.5) 51 (17.0) 42 (14.0)	200 (33.3) 107 (35.7) 93 (31.0)	165 (27.5) 91 (30.3) 74 (24.7)	121 (20.2) 41 (13.7) 80 (26.7)	21 (3.5) 10 (3.3) 11 (3.7)	3.37 3.49 3.25
12. การรวมกลุ่ม ประท้วงการตัดสินใจ ของรัฐบาลสามารถทำ ได้ถ้ามีเหตุผลสมควร	93 (15.5) 50 (16.7) 43 (14.3)	311 (51.8) 154 (51.3) 157 (52.3)	115 (19.2) 61 (20.3) 54 (18.0)	66 (11.0) 30 (10.0) 36 (12.0)	15 (2.5) 5 (1.7) 10 (3.3)	3.67 3.71 3.62
13. ถ้าไม่ได้รับความ เป็นธรรม เราสามารถ ยื่นข้อเรียกร้องต่อ หน่วยงานราชการได้	214 (35.7) 112 (37.3) 102 (34.0)	306 (51.0) 153 (51.0) 153 (51.0)	67 (11.2) 30 (10.0) 37 (12.3)	8 (1.3) 2 (0.7) 6 (2.0)	5 (0.8) 3 (1.0) 2 (0.7)	4.19 4.23 4.16
14. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปก ครองปฏิบัติงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ไว้วางใจของ ประชาชน	138 (23.0) 71 (23.7) 67 (22.3)	228 (38.0) 116 (38.7) 112 (37.3)	181 (30.2) 91 (30.3) 90 (30.0)	40 (6.7) 18 (6.0) 22 (7.3)	13 (2.2) 4 (1.3) 9 (3.0)	3.73 3.77 3.69
15. เจ้าหน้าที่บ้านเมือง ให้การคุ้มครองดูแล ประชาชนอย่างยุติ ธรรม	159 (26.5) 91 (30.3) 68 (22.7)	163 (27.2) 86 (28.7) 77 (25.7)	200 (33.3) 93 (31.0) 107 (35.7)	59 (9.8) 25 (8.3) 34 (11.3)	19 (3.2) 5 (1.7) 14 (4.7)	3.64 3.78 3.50

จากตารางที่ 5.8 แสดงให้เห็นถึงทัศนคติต่อสังคมการเมือง จากตารางที่ผู้วิจัยนำเสนอ สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. จากคำถาม "มนุษย์เกิดมามีความเท่าเทียมกัน" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 253 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.2 เห็นด้วย จำนวน 202 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.2 ไม่เห็นด้วย จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.96 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่

ใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่ามนุษย์เกิดมามีความเท่าเทียมกัน โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 144 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.0 เห็นด้วย จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.04 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.3 เห็นด้วย จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.87 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่ามนุษย์เกิดมามีความเท่าเทียมกัน

2. จากคำถาม "หญิงและชายควรมีสสิทธิทางการเมืองเท่าเทียมกัน" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 291 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.5 เห็นด้วย จำนวน 275 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.8 ไม่แน่ใจ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.39 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าหญิงและชายควรมีสสิทธิทางการเมืองเท่าเทียมกัน โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.7 เห็นด้วย จำนวน 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.34 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.3 เห็นด้วย จำนวน 144 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.45 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าหญิงและชายควรมีสสิทธิทางการเมืองเท่าเทียมกัน

3. จากคำถาม "ทุกคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 เห็นด้วย จำนวน 266 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.13 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าทุกคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.0 เห็นด้วย จำนวน 119 ราย คิด

เป็นร้อยละ 39.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.22 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 เห็นด้วย จำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.04 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าทุกคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล

4. จากคำถาม "มนุษย์เกิดมามีสิทธิเสรีภาพ" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 328 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.7 เห็นด้วย จำนวน 239 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.8 ไม่แน่ใจ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.46 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่ามนุษย์เกิดมามีสิทธิเสรีภาพ โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 169 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.3 เห็นด้วย จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.51 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่ามนุษย์เกิดมามีสิทธิเสรีภาพ ในขณะที่ภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.0 เห็นด้วย จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.41 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่ามนุษย์เกิดมามีสิทธิเสรีภาพ

5. จากคำถาม "บุคคลควรมีโอกาสพูดและแสดงความคิดเห็นตามความเชื่อของเขา" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 166 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.7 เห็นด้วย จำนวน 286 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 ไม่เห็นด้วย จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.90 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าบุคคลควรมีโอกาสพูดและแสดงความคิดเห็นตามความเชื่อของเขา โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 เห็นด้วย จำนวน 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ไม่เห็น

ด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.91 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 เห็นด้วย จำนวน 155 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.89 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าบุคคลควรมีโอกาสพูดและแสดงความคิดเห็นตามความเชื่อของเขา

6. จากคำถาม "ประชาชนควรมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยสามารถวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลบนพื้นฐานของความเป็นเหตุและผล" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 260 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 เห็นด้วย จำนวน 261 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.5 ไม่แน่ใจ จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.5 ไม่เห็นด้วย จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.27 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าประชาชนควรมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยสามารถวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลบนพื้นฐานของความเป็นเหตุและผล โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.3 เห็นด้วย จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.29 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.3 เห็นด้วย จำนวน 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.25 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าประชาชนควรมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยสามารถวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลบนพื้นฐานของความเป็นเหตุและผล

7. จากคำถาม "ประชาชนมีเหตุผลและวิจารณญาณในการเลือกผู้นำทางการเมือง" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 281 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.8 เห็นด้วย จำนวน 265 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.2 ไม่แน่ใจ จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.8 ไม่เห็นด้วย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.35 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าประชาชนมีเหตุผลและวิจารณญาณในการเลือกผู้นำทางการเมือง โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.7 เห็นด้วย จำนวน 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วย

อย่างยิ่ง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.36 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 138 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0 เห็นด้วย จำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.34 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยว่าประชาชนมีเหตุผลและวิจารณญาณในการเลือกผู้นำทางการเมือง

8. จากคำถาม "บุคคลควรรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แม้จะไม่ตรงกับตนเอง" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 232 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.7 เห็นด้วย จำนวน 285 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.5 ไม่แน่ใจ จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.5 ไม่เห็นด้วย จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.17 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าบุคคลควรรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นแม้จะไม่ตรงกับตนเอง โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.3 เห็นด้วย จำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.17 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 เห็นด้วย จำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.16 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าบุคคลควรรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นแม้จะไม่ตรงกับตนเอง

9. จากคำถาม "ผู้น้อยควรเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส เมื่อเขามีเหตุผล" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 310 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.7 เห็นด้วย จำนวน 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.5 ไม่เห็นด้วย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.41 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าผู้น้อยควรเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโสเมื่อเขามีเหตุผล โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 158 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 เห็นด้วย จำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.39 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 152 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.7 เห็นด้วย จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 14 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 4.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 0 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.43 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าผู้น้อยควรเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโสเมื่อเขามีเหตุผล

10. จากคำถาม "เมื่อเกิดความขัดแย้ง เราควรใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหา" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 309 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.5 เห็นด้วย จำนวน 259 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.2 ไม่แน่ใจ จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.8 ไม่เห็นด้วย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.44 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าเมื่อเกิดความขัดแย้ง เราควรใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหา โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.3 เห็นด้วย จำนวน 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.49 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 149 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.7 เห็นด้วย จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.40 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าเมื่อเกิดความขัดแย้ง เราควรใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหา

11. จากคำถาม "เมื่อท่านไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจของรัฐบาล ท่านควรจะร่วมแสดงออกทางการเมืองเป็นการตอบโต้รัฐบาล" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.5 เห็นด้วย จำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 165 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.5 ไม่เห็นด้วย จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.37 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจว่าเมื่อไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจของรัฐบาล ควรจะร่วมแสดงออกทางการเมืองเป็นการตอบโต้ โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 เห็นด้วย จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.49 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 เห็นด้วย จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.7 ไม่เห็นด้วย

อย่างยิ่ง จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.25 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจว่าเมื่อไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจของรัฐบาล ควรจะร่วมแสดงออกทางการเมืองเป็นการตอบโต้

12. จากคำถาม "การรวมกลุ่มประท้วงการตัดสินใจของรัฐบาล สามารถทำได้ถ้ามีเหตุผลสมควร" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.5 เห็นด้วย จำนวน 311 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.8 ไม่แน่ใจ จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.2 ไม่เห็นด้วย จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.67 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าการรวมกลุ่มประท้วงการตัดสินใจของรัฐบาล สามารถทำได้ถ้ามีเหตุผลสมควร โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 เห็นด้วย จำนวน 154 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.71 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 เห็นด้วย จำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.62 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าการรวมกลุ่มประท้วงการตัดสินใจของรัฐบาล สามารถทำได้ถ้ามีเหตุผลสมควร

13. จากคำถาม "ถ้าไม่ได้รับความเป็นธรรม เราสามารถยื่นข้อเรียกร้องต่อหน่วยงานราชการได้" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 214 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.7 เห็นด้วย จำนวน 306 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.2 ไม่เห็นด้วย จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.19 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าถ้าไม่ได้รับความเป็นธรรม เราสามารถยื่นข้อเรียกร้องต่อหน่วยงานราชการได้ โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.3 เห็นด้วย จำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.23 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 เห็นด้วย จำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 ค่าเฉลี่ย

ของระดับความคิดเห็นคือ 4.16 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าถ้าไม่ได้รับความเป็นธรรม เราสามารถยื่นข้อเรียกร้องต่อหน่วยงานราชการได้

14. จากคำถาม "เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 138 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.0 เห็นด้วยจำนวน 228 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.0 ไม่แน่ใจ จำนวน 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.2 ไม่เห็นด้วย จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.73 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.7 เห็นด้วย จำนวน 116 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.77 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.3 เห็นด้วย จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.3 ไม่แน่ใจ จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.69 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน

15. จากคำถาม "เจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้การคุ้มครองดูแลประชาชนอย่างยุติธรรม" ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.5 เห็นด้วย จำนวน 163 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.2 ไม่แน่ใจ จำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ไม่เห็นด้วย จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.64 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้การคุ้มครองดูแลประชาชนอย่างยุติธรรม โดยในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 เห็นด้วย จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 ไม่เห็นด้วย จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.78 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 เห็นด้วย จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.7 ไม่แน่ใจ จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.7 ไม่เห็นด้วย จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ

3.50 แสดงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้การคุ้มครองดูแลประชาชนอย่างยุติธรรม

ส่วนที่ 4 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย

ตารางที่ 5.9 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย

ข้อความ	ถูก	ผิด	Mean
	รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	รวม ภาคเหนือ ภาคใต้
1. การปกครองของไทยถือว่าพระมหากษัตริย์ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเช่นเดียวกับประชาชน	382 (63.7)	218 (36.3)	0.64
	198 (66.0)	102 (34.0)	0.66
	184 (61.3)	116 (38.7)	0.61
2. การปกครองส่วนกลางได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม	405 (67.5)	195 (32.5)	0.66
	181 (60.3)	119 (39.7)	0.60
	224 (74.7)	76 (25.3)	0.75
3. รัฐสภาของไทยมี 2 สภา คือ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา	450 (75.0)	150 (25.0)	0.75
	226 (75.3)	74 (24.7)	0.75
	224 (74.7)	76 (25.3)	0.75
4. ระบอบประชาธิปไตย อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนทุกคน	518 (86.3)	82 (13.7)	0.86
	250 (83.3)	50 (16.7)	0.83
	268 (89.3)	32 (10.7)	0.89
5. รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ.2540	322 (53.7)	278 (46.3)	0.54
	135 (45.0)	165(55.0)	0.45
	187 (62.3)	113 (37.7)	0.62
6. ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ส.ส.ไม่มีสิทธิเป็นรัฐมนตรีในเวลาเดียวกัน	285 (47.5)	315 (52.5)	0.48
	142 (47.3)	158 (52.7)	0.47
	143 (47.7)	157(52.3)	0.48

ข้อความ	ถูก รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ผิด รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	Mean รวม ภาคเหนือ ภาคใต้
7. ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะไปใช้สิทธิหรือไม่ไปก็ได้	379 (63.2) 179 (59.7) 200 (66.7)	221 (36.8) 121 (40.3) 100 (33.3)	0.63 0.60 0.67
8. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีอายุ 25 ปีขึ้นไป	435 (72.6) 196 (65.6) 239 (79.7)	164 (27.4) 103 (34.4) 61 (20.3)	0.73 0.66 0.80
9. ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี	558 (93.0) 275 (91.7) 283 (94.3)	42 (7.0) 25 (8.3) 17 (5.7)	0.93 0.917 0.94
10. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส.ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป	453 (75.5) 202 (67.3) 251 (83.7)	147 (24.5) 98 (32.7) 49 (16.3)	0.76 0.67 0.84
11. ตามกฎหมายรัฐบาลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี	509 (84.8) 241 (80.3) 268 (89.3)	91 (15.2) 59 (19.7) 32 (10.7)	0.85 0.80 0.89
12. ส.ส.มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี	308 (51.3) 129 (43.0) 179 (59.7)	292 (48.7) 171 (57.0) 121 (40.3)	0.51 0.43 0.60
13. ข้าราชการมีสิทธิลงสมัครเป็น ส.ส.ได้	217 (36.2) 96 (32.0) 121 (40.3)	383 (63.8) 204 (68.0) 179 (59.7)	0.36 0.32 0.40
14. ส.ส.สามารถใช้อำนาจลงมติไม่ไว้วางใจให้นายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งได้	387 (64.5) 195 (65.0) 193 (64.3)	213 (35.5) 105 (35.0) 107 (35.7)	0.66 0.65 0.64

ข้อความ	ถูก รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ผิด รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	Mean รวม ภาคเหนือ ภาคใต้
15. ผู้ที่มีอำนาจในการยุบสภาคือ ประธานรัฐสภา	279 (46.5) 106 (35.3) 173 (57.7)	321 (53.5) 194 (64.7) 127 (42.3)	0.47 0.35 0.58
16. สมาชิกวุฒิสภาภายใต้รัฐธรรมนูญไทยต้องมาจากการเลือกตั้ง	501 (83.5) 237 (79.0) 264 (88.0)	99 (16.5) 63 (21.0) 36 (12.0)	0.84 0.79 0.88
17. ลักษณะการเมืองไทยเป็นระบบหลายพรรค	499 (83.2) 241 (80.3) 258 (86.0)	101 (16.8) 59 (19.7) 42 (14.0)	0.83 0.80 0.86
18. การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อกำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว	316 (52.7) 146 (48.7) 170 (56.7)	284 (47.3) 154 (51.3) 130 (43.3)	0.53 0.49 0.57
19. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือก ส.ส. ได้แต่ละ 1 คน	375 (62.5) 171 (57.0) 204 (68.0)	225 (37.5) 129 (43.0) 96 (32.0)	0.63 0.57 0.68
20. การเลือกตั้งเป็นวิธีหนึ่งที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้	548 (91.3) 268 (89.3) 280 (93.3)	52 (8.7) 32 (10.7) 20 (6.7)	0.91 0.89 0.93

จากตารางที่ 5.9 แสดงรายละเอียดของความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย จากตารางที่ผู้วิจัยนำเสนอ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. จากคำถามว่า การปกครองของไทยถือว่าพระมหากษัตริย์ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเช่นเดียวกับประชาชนใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 382 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 218 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.64 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่า การปกครองของไทยถือว่าพระมหากษัตริย์ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเช่นเดียวกับประชาชน ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 198 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.0

ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.66 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 116 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.61 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าการปกครองของไทยถือว่าพระมหากษัตริย์ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเช่นเดียวกับประชาชน

2. จากคำถามว่า การปกครองส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม ใช่ว่าหรือไม่ มีผู้ตอบถูก 405 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.5 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 195 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.68 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าการปกครองส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.60 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.74 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าการปกครองส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม

3. จากคำถามว่า รัฐสภาของไทยมี 2 สภา คือสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ใช่ว่าหรือไม่ มีผู้ตอบถูก 450 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.75 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่ารัฐสภาของไทยมี 2 สภา คือสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 226 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.75 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.75 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่ารัฐสภาของไทยมี 2 สภา คือสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

4. จากคำถามว่า ระบอบประชาธิปไตย อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนทุกคน ใช่ว่าหรือไม่ มีผู้ตอบถูก 518 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.4 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.86 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าการระบอบประชาธิปไตย อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนทุกคน ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.83 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 268 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 ค่า

เฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.89 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าจะบอบประชาธิปไตย อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนทุกคน

5. จากคำถามว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2540 ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 322 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 278 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.54 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2540 ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.0 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 165 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.45 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2540 ในขณะที่ภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 187 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.62 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2540

6. จากคำถามว่า ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ส.ส. ไม่มีสิทธิเป็นรัฐมนตรีในเวลาเดียวกันใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 285 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.5 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวนถึง 315 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.48 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ส.ส. ไม่มีสิทธิเป็นรัฐมนตรีในเวลาเดียวกัน ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.3 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวนถึง 158 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.47 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.7 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.48 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ส.ส. ไม่มีสิทธิเป็นรัฐมนตรีในเวลาเดียวกัน

7. จากคำถามว่า ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะไปใช้สิทธิหรือไม่ก็ได้ ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 379 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.2 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 221 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.8 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.63 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกคน ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.60 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.67 แสดงว่าผู้

ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกคน

8. จากคำถามว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีอายุ 25 ปีขึ้นไป ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 435 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.6 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.4 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.73 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีอายุ 25 ปีขึ้นไป ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 196 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.6 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.66 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 239 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.80 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีอายุ 25 ปีขึ้นไป

9. จากคำถามว่า ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 558 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.93 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 275 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.92 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 283 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.94 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี

10. จากคำถามว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 453 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.5 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.76 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 202 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.67 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.84 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

11. จากคำถามว่า ตามกฎหมายรัฐบาลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 509 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.8 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.85 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าการตามกฎหมายรัฐบาลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 241 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.80 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 268 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.89 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าการตามกฎหมายรัฐบาลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

12. จากคำถามว่า ส.ส. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 308 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.51 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทราบว่า ส.ส. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.0 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.43 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า ส.ส. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ในขณะที่ภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.60 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ส.ส. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

13. จากคำถามว่า ข้าราชการมีสิทธิลงสมัครเป็น ส.ส. ได้ ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 217 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.2 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวนถึง 383 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.8 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.36 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าข้าราชการไม่มีสิทธิลงสมัครเป็น ส.ส. ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.0 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวนถึง 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.32 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.3 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวนถึง 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.40 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า ข้าราชการไม่มีสิทธิลงสมัครเป็น ส.ส.

14. จากคำถามว่า ส.ส.สามารถใช้อำนาจลงมติไม่ไว้วางใจให้นายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งได้ ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 387 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.5 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มี

จำนวน 213 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.65 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่า ส.ส. สามารถใช้อำนาจลงมติไม่ไว้วางใจให้นายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งได้ ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 195 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.65 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 193 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.64 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ส.ส. สามารถใช้อำนาจลงมติไม่ไว้วางใจให้นายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งได้

15. จากคำถามว่า ผู้ที่มีอำนาจในการยุบสภาคือ ประธานรัฐสภาใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 279 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.5 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวนถึง 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.47 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าผู้ที่มีอำนาจในการยุบสภาคือ นายกรัฐมนตรี ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.3 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวนถึง 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.35 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าผู้ที่มีอำนาจในการยุบสภาคือ นายกรัฐมนตรี ในขณะที่ภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.58 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าผู้ที่มีอำนาจในการยุบสภาคือ นายกรัฐมนตรี

16. จากคำถามว่า สมาชิกวุฒิสภากายใต้รัฐธรรมนูญไทยต้องมาจากการเลือกตั้ง ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 501 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.5 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.84 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าสมาชิกวุฒิสภากายใต้รัฐธรรมนูญไทยต้องมาจากการเลือกตั้ง ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.79 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 264 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.88 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าสมาชิกวุฒิสภากายใต้รัฐธรรมนูญไทยต้องมาจากการเลือกตั้ง

17. จากคำถามว่า ลักษณะการเมืองไทยเป็นระบบหลายพรรค ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 499 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.2 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.8 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.83 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่า

ลักษณะการเมืองไทยเป็นระบบหลายพรรค ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 241 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.80 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 258 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.86 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ ทราบว่าลักษณะการเมืองไทยเป็นระบบหลายพรรค

18. จากคำถามว่า การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อกำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 316 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 284 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.53 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่า การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อกำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 146 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.7 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 154 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.49 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อกำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว ในขณะที่ภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.57 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อกำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว

19. จากคำถามว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือก ส.ส. ได้เขตละ 1 คน ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 375 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.5 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.63 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือก ส.ส. ได้เขตละ 1 คน ในส่วนของภาคเหนือ มีผู้ตอบถูก 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.57 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.68 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือก ส.ส. ได้เขตละ 1 คน

20. จากคำถามว่า การเลือกตั้งเป็นวิธีหนึ่งที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ ใช่หรือไม่ มีผู้ตอบถูก 548 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.91 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่า การเลือกตั้งเป็นวิธีหนึ่งที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ ในส่วนของภาค

เหนือ มีผู้ตอบถูก 268 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.89 ส่วนภาคใต้ มีผู้ตอบถูก 280 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิด ที่มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.93 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าการเลือกตั้งเป็นวิธีหนึ่งที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้

ส่วนที่ 5 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

ตารางที่ 5.10 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

ท่านเคยทำกิจกรรมเหล่านี้มากน้อยเพียงใด	มากที่สุด รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	มาก รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ปานกลาง รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	น้อย รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	น้อยที่สุด รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	Mean รวม ภาคเหนือ ภาคใต้
1. ท่านให้ความสนใจและติดตามข่าวสารทางการเมือง	106 (17.7) 65 (21.7) 41 (13.7)	143 (23.8) 56 (18.7) 87 (29.0)	303 (50.5) 148 (49.3) 155 (51.7)	38 (6.3) 23 (7.7) 15 (5.0)	10 (1.7) 8 (2.7) 2 (0.7)	3.50 3.49 3.50
2. ท่านเคยถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองแก่ผู้อื่น	34 (5.7) 25 (8.3) 9 (3.0)	75 (12.5) 40 (13.3) 35 (11.7)	294 (49.0) 136 (45.3) 158 (52.7)	133 (22.2) 67 (22.3) 66 (22.0)	64 (10.7) 32 (10.7) 32 (10.7)	2.80 2.86 2.74
3. ท่านให้ความสนใจติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส.	47 (7.8) 28 (9.3) 19 (6.3)	121 (20.2) 50 (16.7) 71 (23.7)	255 (42.5) 118 (39.3) 137 (45.7)	116 (19.3) 58 (19.3) 58 (19.3)	61 (10.2) 46 (15.3) 15 (5.0)	2.96 2.85 3.07
4. ท่านให้ความสนใจไปร่วมฟังการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส.	48 (8.0) 26 (8.7) 22 (7.3)	114 (19.0) 54 (18.0) 60 (20.0)	233 (38.8) 101 (33.7) 132 (44.0)	146 (24.3) 75 (25.0) 71 (23.7)	59 (9.8) 44 (14.7) 15 (5.0)	2.91 2.81 3.01
5. ท่านเคยชักชวนชาวบ้านและเพื่อนไปฟังการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส.	38 (6.3) 26 (8.7) 12 (4.0)	92 (15.3) 45 (15.0) 47 (15.7)	177 (29.5) 75 (25.0) 102 (34.0)	186 (31.0) 87 (29.0) 99 (33.0)	107 (17.8) 67 (22.3) 40 (13.3)	2.61 2.59 2.64

ท่านเคยทำกิจกรรม เหล่านี้มากน้อย เพียงใด	มากที่สุด รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	มาก รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ปานกลาง รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	น้อย รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	น้อยที่สุด รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	Mean รวม ภาคเหนือ ภาคใต้
6.ท่านเคยสนทนา หรือพูดคุยประเด็น ทางการเมืองกับผู้ที่ ท่านรู้จัก	49 (8.2) 26 (8.7) 23 (7.7)	118 (19.7) 57 (19.0) 61 (20.3)	230 (38.3) 111 (37.0) 119 (39.7)	118 (19.7) 58 (19.3) 60 (20.0)	85 (14.2) 48 (16.0) 37 (12.3)	2.88 2.85 2.91
7.ท่านเคยร่วมการ สัมมนาอภิปราย หรือประชุมเกี่ยวกับ การเมืองต่าง ๆ	27 (4.5) 17 (5.7) 10 (3.3)	44 (7.3) 27 (9.0) 17 (5.7)	111 (18.5) 62 (20.7) 49 (16.3)	181 (30.2) 69 (23.0) 112 (37.3)	237 (39.5) 125 (41.7) 112 (37.3)	2.07 2.14 2.00
8.ท่านเคยเข้าร่วมทำ ประชาพิจารณ์ใน การร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี 2540	18 (3.0) 10 (3.3) 8 (2.7)	28 (4.7) 16 (5.3) 12 (4.0)	66 (11.0) 38 (12.7) 28 (9.3)	119 (19.8) 57 (19.0) 62 (20.7)	369 (61.5) 179 (59.7) 190 (63.3)	1.68 1.74 1.62
9.ท่านไปใช้สิทธิ ออกเสียงเลือกตั้ง	331 (55.2) 158 (52.7) 173 (57.5)	154 (25.7) 74 (24.7) 80 (26.7)	57 (9.5) 32 (10.7) 25 (8.3)	16 (2.7) 5 (1.7) 11 (3.7)	42 (7.0) 31 (10.3) 11 (3.7)	4.19 4.08 4.31
10.ท่านเคยชวนผู้ อื่นไปใช้สิทธิเลือก ตั้ง	169 (28.2) 100 (33.3) 69 (23.0)	200 (33.3) 97 (32.3) 103 (34.3)	147 (24.5) 54 (18.0) 93 (31.0)	50 (8.3) 26 (8.7) 24 (8.0)	34 (5.7) 23 (7.7) 11 (3.7)	3.70 3.75 3.65
11.ท่านเคยดู/ฟัง การอภิปรายไม่ว่า วงใจรัฐบาล	136 (22.7) 60 (20.0) 76 (25.3)	190 (31.7) 100 (33.3) 90 (30.0)	193 (32.2) 88 (29.3) 105 (35.0)	52 (8.7) 32 (10.7) 20 (6.7)	29 (4.8) 20 (6.7) 9 (3.0)	3.59 3.49 3.68
12.ท่านติดตามการ ทำงานของรัฐบาล	75 (12.5) 43 (14.3) 32 (10.7)	162 (27.0) 65 (21.7) 97 (32.3)	218 (36.3) 102 (34.0) 116 (38.7)	88 (14.7) 55 (18.3) 33 (11.0)	57 (9.5) 35 (11.7) 22 (7.3)	3.18 3.09 3.28
13.ท่านเคยพูดคุย วิพากษ์วิจารณ์การ ทำงานของรัฐบาล กับผู้อื่น	51 (8.5) 25 (8.3) 26 (8.7)	102 (17.0) 51 (17.0) 51 (17.0)	220 (36.7) 111 (37.0) 109 (36.3)	123 (20.5) 55 (18.3) 68 (22.7)	104 (17.3) 58 (19.3) 46 (15.3)	2.79 2.77 2.81

ท่านเคยทำกิจกรรม เหล่านี้มากน้อย เพียงใด	มากที่สุด รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	มาก รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	ปานกลาง รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	น้อย รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	น้อยที่สุด รวม (%) ภาคเหนือ (%) ภาคใต้ (%)	Mean รวม ภาคเหนือ ภาคใต้
14.ท่านเคยเสนอ แนะเกี่ยวกับการ ทำงานของรัฐบาล ผ่านสื่อมวลชน	16 (2.7) 11 (3.7) 5 (1.7)	31 (5.2) 20 (6.7) 11 (3.7)	83 (13.8) 44 (14.7) 39 (13.0)	134 (22.3) 51 (17.0) 83 (27.7)	336 (56.0) 174 (58.0) 162 (54.0)	1.76 1.81 1.71
15.ท่านเคยเข้าไปมี ส่วนร่วมประทั้ง การทำงานของรัฐ บาล	6 (1.0) 3 (1.0) 3 (1.0)	15 (2.5) 9 (3.0) 6 (2.0)	40 (6.7) 25 (8.3) 15 (5.0)	85 (14.2) 42 (14.0) 43 (14.3)	454 (75.7) 221 (73.7) 233 (77.7)	1.39 1.44 1.34
16.ท่านเคยชักชวน ผู้อื่นให้เข้าร่วม ประทั้งการทำงาน ของรัฐบาล	4 (0.7) 2 (0.7) 2 (0.7)	17 (2.8) 10 (3.3) 7 (2.3)	33 (5.5) 17 (5.7) 16 (5.3)	70 (11.7) 39 (13.0) 31 (10.3)	476 (79.3) 232 (77.3) 244 (81.3)	1.34 1.37 1.31
17.ท่านเคยให้การ สนับสนุนแก่ผู้ สมัครของพรรคการ เมือง	26 (4.3) 16 (5.3) 10 (3.3)	44 (7.3) 29 (9.7) 15 (5.0)	113 (18.8) 52 (17.3) 61 (20.3)	118 (19.7) 51 (17.0) 67 (22.3)	299 (49.8) 152 (50.7) 147 (49.0)	1.98 2.02 1.91
18.ท่านเคยบริจาค เงินสนับสนุนพรรค การเมือง	3 (0.5) 1 (0.3) 2 (0.7)	2 (0.3) 1 (0.3) 1 (0.3)	25 (4.2) 13 (4.3) 12 (4.0)	51 (8.5) 23 (7.7) 28 (9.3)	519 (86.5) 262 (87.3) 257 (85.7)	1.20 1.19 1.21
19.ท่านเคยช่วยนัก การเมืองหรือพรรค การเมืองหาเสียง	12 (2.0) 6 (2.0) 6 (2.0)	21 (3.5) 13 (4.3) 8 (2.7)	50 (8.3) 30 (10.0) 20 (6.7)	83 (13.8) 32 (10.7) 51 (17.0)	434 (72.3) 219 (73.0) 215 (71.7)	1.49 1.52 1.46
20.ท่านเคยติดต่อ กับพรรคการเมือง เพื่อให้ได้มา/ปก ป้องผลประโยชน์ ของท่านหรือหมู่ คณะ	9 (1.5) 2 (0.7) 7 (2.3)	25 (4.2) 19 (6.3) 6 (2.0)	48 (8.0) 27 (9.0) 21 (7.0)	58 (9.7) 32 (10.7) 26 (8.7)	460 (76.7) 220 (73.3) 240 (80.0)	1.44 1.50 1.38

ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองโดยรวม = 49.45

ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองโดยรวมภาคเหนือ = 49.35

ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองโดยรวมภาคใต้ = 49.56

จากตารางที่ 5.10 แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง จากตารางที่ผู้วิจัยนำเสนอสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. จากคำถาม "ท่านให้ความสนใจและติดตามข่าวสารทางการเมือง" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.8 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 303 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.5 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.50 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.49 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 155 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.50 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

2. จากคำถาม "ท่านเคยถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองแก่ผู้อื่น" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 294 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.2 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.80 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.86 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ

3. จากคำถาม "ท่านให้ความสนใจติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส." ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.8 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.2 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.5 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 116 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.2 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.96 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.85 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 137 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.07 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

4. จากคำถาม "ท่านให้ความสนใจไปร่วมฟังการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส." ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 233 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.8 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 146 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.91 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.81 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0

ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.01 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

5. จากคำถาม "ท่านเคยชักชวนให้ชาวบ้านและเพื่อนไปฟังการหาเสียงของผู้สมัครส.ส" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.5 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 186 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.8 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.61 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.59 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.64 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

6. จากคำถาม "ท่านเคยสนทนาหรือพูดคุยประเด็นทางการเมืองกับผู้ที่ท่านรู้จัก" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.2 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 230 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.2 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.88 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.85 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.91 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

7. จากคำถาม "ท่านเคยร่วมการสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองต่างๆ" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.5 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.2 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.5 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.07 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.14 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.00 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย

8. จากคำถาม "ท่านเคยเข้าร่วมทำประชาพิจารณ์ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี 2540" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.8 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 369 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.5 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.68 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.74 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.62 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย

9. จากคำถาม "ท่านไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 331 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.2 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 154 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 4.19 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 158 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 4.08 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 4.31 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

10. จากคำถาม "ท่านเคยชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 169 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.2 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.5 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.70 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.75 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.0 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.65 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

11. จากคำถาม "ท่านเคยดูหรือฟัง การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 193 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.2 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.8 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.59 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.49 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.68 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

12. จากคำถาม "ท่านติดตามการทำงานของรัฐบาล" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 218 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.18 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.09 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 116 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 3.28 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

13. จากคำถาม "ท่านเคยพูดคุย วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลกับผู้อื่น" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.5 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 220 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.79 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.77 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 2.81 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

14. จากคำถาม "ท่านเคยเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.2 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.8 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 336 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.76 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.81 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.71 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย

15. จากคำถาม "ท่านเคยเข้าไปมีส่วนร่วมประท้วงการทำงานของรัฐบาล" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.5

18. จากคำถาม "ท่านเคยบริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมือง" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.2 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.5 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 519 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.5 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.20 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุดในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 262 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.19 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 257 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.21 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

19. จากคำถาม "ท่านเคยช่วยนักการเมืองหรือพรรคการเมืองหาเสียง" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.5 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.3 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.8 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 434 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.49 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 มี

ส่วนร่วมมาก จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.52 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ในขณะที่ภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 215 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.46 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

20. จากคำถาม "ท่านเคยติดต่อกับพรรคการเมืองเพื่อให้ได้มาหรือปกป้องผลประโยชน์ของท่านหรือหมู่คณะ" ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.5 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.2 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 460 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.7 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.44 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ในส่วนของภาคเหนือ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 220 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.3 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.50 ส่วนภาคใต้ ผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 มีส่วนร่วมมาก จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 มีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0 มีส่วนร่วมน้อย จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 240 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมคิดเป็น 1.38 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 6 ข้อมูลพื้นฐานจำแนกตามภาค

ตารางที่ 5.11 รายได้จำแนกตามภาค

ภาค	Mean	S. D.	จำนวน (ราย)
เหนือ	4979.69	6445.81	256
ใต้	6951.60	6059.40	263
รวม	5978.94	6252.98	519

F = 12.90

D.F. = 1

Sig. = 0.0004

จากตารางที่ 5.11 ค่า Sig. = 0.0004 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคกับรายได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคใต้มีแนวโน้มที่จะมีรายได้มากกว่าภาคเหนือ อาจเป็นเพราะภาคใต้เป็นบริเวณที่อยู่ในเขตคาบสมุทร มีทะเลขนานทั้งสองด้าน และมีเทือกเขายาว เป็นลักษณะที่ราบชายฝั่งทะเล เจิงเขา และภูเขา ฝนตกตลอดปี มีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้มีทรัพยากรหลายชนิดตามสภาพพื้นที่ การประกอบอาชีพจึงมีลักษณะแตกต่างกันตามเขต ๆ นั้น เช่น บริเวณชายฝั่งทะเลมีการประมง และทำสวนมะพร้าว บริเวณที่ราบลุ่มจากชายฝั่งทะเลและที่ราบลุ่มน้ำมีการทำนา บริเวณใกล้ภูเขามีการทำสวนยางพารา สวนผลไม้และพืชผลอย่างอื่น ภาคใต้ถือได้ว่าเป็นประตูการค้ามาแต่โบราณ อีกทั้งนิสัยของคนภาคใต้ที่รักศักดิ์ศรี จึงไม่แสดงพฤติกรรมใด ๆ ที่ทำให้คนอื่นดูถูกประนามท้องถิ่นของตน เราจึงเห็นคนใต้ที่เป็นขอทานหรือโสเภณีน้อย โดยสถิติ ในขณะที่ภาคเหนือ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีความสูงชัน ประกอบไปด้วยป่าไม้และภูเขาที่ติดต่อกันเป็นแนวยาว การประกอบอาชีพจะเป็นไปทางเกษตรกรรมเป็นหลัก มีการทำนาปลูกข้าว และพืชผลอื่น ๆ เช่น หอม กระเทียม ถั่วลิสง ซึ่งการปลูกพืชเหล่านี้โดยมากจะทำในฤดูฝน บางปีผลผลิตที่ได้มีราคาต่ำ อีกทั้งประชาชนในชนบทภาคเหนือบางส่วนเริ่มนิยมทำงานรับจ้างทั่วไป ในช่วงที่ไม่สามารถทำการเกษตรได้ ซึ่งบางครั้งไม่มีผู้จ้างงาน หรือได้ค่าตอบแทนน้อย

ส่วนที่ 7 ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจำแนกตามภาค

ตารางที่ 5.12 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากเพื่อนบ้านจำแนกตามภาค

ภาค	Mean	S.D.	จำนวน (ราย)
เหนือ	0.21	0.41	300
ใต้	0.40	0.49	300
รวม	0.30	0.45	600

$F = 27.67$

$D.F. = 1$

$Sig. = 0.0000$

จากตารางที่ 5.12 ค่า $Sig. = 0.0000$ ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากเพื่อนบ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคใต้มีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากเพื่อนบ้านมากกว่าภาคเหนือ อาจเป็นเพราะจากการที่คนในภาคใต้ประกอบอาชีพ ทำสวนยางพารา สวนผลไม้ ซึ่งจะมีช่วงเวลาว่างมาก โดยในช่วงเวลาดังกล่าวมักใช้ไปกับการพูดคุยกันตามร้านน้ำชา แหล่งรับซื้อยาง หรือศาลาประจำหมู่บ้าน ซึ่งผู้คนที่มาพูดคุยกันมักจะเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน เป็นเพื่อนบ้านกัน หัวข้อในการสนทนาก็จะมีหลากหลายรวมทั้งเรื่องทางการเมืองด้วย อาจจะมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารหรือความคิดเห็นทางการเมืองระหว่างกันด้วย ในขณะที่คนในภาคเหนือต้องออกไปทำนา ทำไร่ ซึ่งอยู่ไกลจากบ้านออกไป ทำงานช่วงเช้า - บ่าย พอตอนเย็นก็ต้องกลับบ้านมาหุงหาอาหาร ดังนั้นเวลาที่จะพูดคุยกันกับเพื่อนบ้านก็แทบจะไม่มี หรือหากมีการพูดคุยกันกับเพื่อนบ้านก็อาจจะเป็นการถามสารทุกข์สุกดิบกันมากกว่า

ตารางที่ 5.13 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองจำแนกตามภาค

ภาค	Mean	S.D.	จำนวน (ราย)
เหนือ	0.13	0.33	300
ใต้	0.19	0.39	300
รวม	0.16	0.36	600

F = 4.10

D.F. = 1

Sig. = 0.0433

จากตารางที่ 5.13 ค่า Sig. = 0.0433 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคใต้มีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองมากกว่าภาคเหนือ อาจเป็นเพราะ ภาคใต้นักการเมืองมีความใกล้ชิดกับประชาชนอย่างสม่ำเสมอ และประชาชนก็มีความคิดว่านักการเมืองก็คือ คนธรรมดาที่สามารถเข้าถึงได้ พูดคุยได้ แต่ประชาชนภาคใต้จะไม่นิยมไปขอความช่วยเหลือจากนักการเมือง เพราะจะพึ่งตนเองมากกว่า ในขณะที่ภาคเหนือประชาชนไม่นิยมไปพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองกับนักการเมืองมากนัก โดยมองว่านักการเมืองอยู่คนละระดับกับประชาชน และนักการเมืองในภาคเหนือหากไม่มีการเลือกตั้งก็มักจะห่างหายจากประชาชน จึงอาจส่งผลให้ภาคใต้มีการรับข่าวสารทางการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองมากกว่าภาคเหนือ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ในการเลือกตั้งทั่วไประดับชาติแต่ละครั้งพรรคประชาธิปัตย์ มักจะได้คะแนนเสียงมากหรือเป็นอันดับหนึ่งในเขตภาคใต้ ทำให้มองได้ว่า ตัวแทนพรรคการเมืองสามารถเข้าถึงประชาชนในระดับฐานรากได้ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกล่อมเกลாதทางการเมืองโดยผ่านตัวแทนพรรคการเมือง

ส่วนที่ 8 วิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจำแนกตามภาค

ตารางที่ 5.14 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากเสียงตามสายภายในหมู่บ้านจำแนกตามภาค

ภาค	Mean	S.D.	จำนวน (ราย)
เหนือ	5.52	2.78	300
ใต้	6.70	2.88	300
รวม	6.11	2.83	600

F = 25.81

D.F. = 1

Sig. = 0.0000

จากตารางที่ 5.14 ค่า Sig. = 0.0000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากเสียงตามสายภายในหมู่บ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคใต้มีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากเสียงตามสายภายในหมู่บ้านน้อยกว่าภาคเหนือ อาจเป็นเพราะโดยปกติแล้วภายในแต่ละหมู่บ้าน แต่ละภาค จะมีเสียงตามสายภายในหมู่บ้าน แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละแห่งจะใช้ประโยชน์จากเสียงตามสายหรือไม่ และอย่างไร ภาคเหนืออาจมีการประกาศข่าวสารของทางราชการหรืออาจมีการเสนอข่าวสารทางการเมืองมากกว่าภาคใต้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของการตั้งหมู่บ้านของภาคเหนือที่จะรวมกันเป็นกระจุก เป็นกลุ่ม การใช้เสียงตามสายจึงสามารถส่งข่าวสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง และสามารถทำได้ง่าย ในขณะที่ภาคใต้ลักษณะการตั้งหมู่บ้านจะอยู่ห่าง ๆ กัน ไม่รวมกลุ่มกัน อยู่อย่างกระจายเพราะมีสวนผลไม้ปะปนอยู่ด้วย การส่งข่าวสารทางการเมืองโดยใช้เสียงตามสายภายในหมู่บ้านจึงไม่สะดวก และอาจจะไม่ทั่วถึง

ตารางที่ 5.15 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยการพูดคุยกับผู้นำทางศาสนาจำแนกตาม
ภาค

ภาค	Mean	S.D.	จำนวน (ราย)
เหนือ	9.52	1.94	300
ใต้	10.01	1.45	300
รวม	9.77	1.71	600

$F = 12.10$

$D.F. = 1$

$Sig. = 0.0005$

จากตารางที่ 5.15 ค่า $Sig. = 0.0005$ ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยการพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคใต้มีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยการพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา น้อยกว่าภาคเหนือ อาจเป็นเพราะนิสัยแต่เดิมของคนภาคเหนือชอบทำบุญ เข้าวัดเข้าวา โดยเฉพาะคนในชนบท ภาคเหนือจัดได้ว่ามีวัด โบราณสถานต่าง ๆ มากมาย วัดยังถือเป็นศูนย์รวมข่าวสารต่าง ๆ ของหมู่บ้านคล้ายตลาด เพียงแต่ข่าวสารที่ได้จากวัดจะน่าเชื่อถือกว่า แม้ว่าผู้นำทางศาสนาจะถูกห้ามไม่ให้ยุ่งเกี่ยวทางการเมือง แต่ในความเป็นจริงประชาชนจะให้ความเคารพเชื่อถือผู้นำทางศาสนามาก ดังจะเห็นได้ว่า เวลาจะมีการเลือกตั้งแต่ละครั้ง วัดโดยเจ้าอาวาสก็จะมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หรือถ้ามีข่าวสารจากทางราชการหรือข่าวสารต่าง ๆ บางครั้งวัดก็จะเป็นผู้เผยแพร่ ทำให้คนในภาคเหนือส่วนหนึ่งได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองและข่าวสารต่าง ๆ จากผู้นำทางศาสนา ในขณะที่ภาคใต้ คนในภาคใต้จะเข้าวัดทำบุญ ก็ต่อเมื่อมีงานบุญหรือเทศกาลต่าง ๆ คนได้กับวัดจะดูห่างเหินกัน ถ้าเทียบกับภาคเหนือแล้วคนเหนือจะเข้าวัดมากกว่าคนใต้

ตารางที่ 5.16 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยการดูโทรทัศน์จำแนกตามภาค

ภาค	Mean	S.D.	จำนวน (ราย)
เหนือ	1.78	1.92	300
ใต้	1.31	1.07	300
รวม	1.55	1.56	600

F = 13.29

D.F. = 1

Sig. = 0.0003

จากตารางที่ 5.16 ค่า Sig. = 0.0003 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยการดูโทรทัศน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยการดูโทรทัศน์น้อยกว่าภาคใต้ อาจเป็นเพราะ การประกอบอาชีพของคนในภาคเหนือ ทำให้ไม่มีเวลาดูโทรทัศน์ หรือจากพื้นฐานที่คนภาคเหนือให้ความสนใจเกี่ยวกับการเมืองในระดับต่ำ คืออาจจะมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เป็นหน้าที่ของ ส.ส. หรือรัฐบาลในการจัดการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง ประชาชนมีหน้าที่เพียงไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเท่านั้น แม้ประชาชนจะดูโทรทัศน์แต่ก็อาจจะให้ความสนใจกับเรื่องอื่นมากกว่าจะติดตามข่าวสารทางการเมือง ในขณะที่ภาคใต้ การประกอบอาชีพสวนยาง สวนผลไม้ ส่วนมากจะมีเวลาทั้งวัน และจากลักษณะนิสัยของคนใต้ที่ให้ความสนใจทางการเมืองเป็นพวกคอกการเมือง โดยถือว่าการเมืองมีความเกี่ยวข้องกับการทำมาหากินของตน ทำให้สนใจติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้ง การดูโทรทัศน์ เป็นประจำ

ตารางที่ 5.17 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยการพูดคุยกับเพื่อนบ้านจำแนกตามภาค

ภาค	Mean	S.D.	จำนวน (ราย)
เหนือ	6.43	2.10	300
ใต้	5.81	2.19	300
รวม	6.12	2.14	600

F = 12.69

D.F. = 1

Sig. = 0.0004

จากตารางที่ 5.17 ค่า Sig. = 0.0004 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยการพูดคุยกับเพื่อนบ้านน้อยกว่าภาคใต้ อาจเป็นเพราะ ภาคใต้เมื่อมีเวลาว่างจากการทำงานก็มักจะมานั่งคุยกันในศาลา หรือร้านขายของชำ ร้านน้ำชา ภายในหมู่บ้าน หรือใกล้บ้าน โดยผู้ที่มานั่งพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันนั้น ก็คือคนที่อาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน เป็นเพื่อนบ้านกัน และการพูดคุยระหว่างกันนั้นประเด็นที่หยิบยกมาพูดคุยกันก็อาจจะมีมากมายหลายเรื่อง แต่ท้ายสุดก็คงจะหนีไม่พ้นเรื่องการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในแต่ละวันของคนภาคใต้ ในขณะที่ภาคเหนือ ต้องทำงานหาเงินมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง ไม่มีเวลาว่างมากพอที่จะมานั่งพูดคุยกันมากนัก ต้องออกไปทำนา ทำไร่ ซึ่งอยู่ห่างไกลออกไปจากบ้านหรือหมู่บ้าน ใช้เวลาในการเดินทางไป - กลับ ทำให้ไม่มีเวลาที่จะสนทนาพูดคุยกับเพื่อนบ้านมากนัก ประกอบกับคนภาคเหนือไม่ค่อยให้ความสนใจทางการเมืองมากนัก หากไม่มีการเลือกตั้งเกิดขึ้น คนในภาคเหนือก็จะดำเนินชีวิตไปตามปกติ

ส่วนที่ 9 ทศนคติต่อสังคมการเมืองจำแนกตามภาค

ตารางที่ 5.18 ทศนคติต่อสังคมการเมืองจำแนกตามภาค

ภาค	Mean	S.D.	จำนวน (ราย)
เหนือ	61.71	6.22	300
ใต้	60.45	6.22	300
รวม	61.08	6.22	600

$F = 6.19$

$D.F. = 1$

$Sig. = 0.0131$

จากตารางที่ 5.18 ค่า $Sig. = 0.0131$ ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคกับทศนคติต่อสังคมการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะมีทศนคติที่ดีต่อสังคมการเมืองมากกว่าภาคใต้ อาจเป็นเพราะ ในอดีตภาคใต้อยู่ห่างไกลจากศูนย์กลางการปกครองทำให้คนภาคใต้ต้องพึ่งตนเองเป็นอันดับแรก การพัฒนาภาคใต้เป็นไปอย่างเชื่องช้า เหมือนถูกกีดกันให้ห่างออกไปจากศูนย์กลางการปกครอง ทำให้คนภาคใต้เริ่มมองภาครัฐและระบบราชการในเชิงลบ แม้ว่าคนภาคใต้ในปัจจุบันจะให้ความสนใจทางการเมืองโดยเห็นว่าการเมืองมีความสัมพันธ์กับระบบต่าง ๆ ในสังคม แต่ความคิดต่อสังคมการเมืองของคนใต้ก็ไม่ได้ดีขึ้นไปกว่าเดิม ในขณะที่ภาคเหนือแม้ว่าจะเคยเป็นเมืองที่มีการปกครองตนเองมาก่อน และถูกผนวกเข้ากับส่วนกลาง แต่จากนิสสัยที่โอนอ่อนผ่อนตาม ขอมงมากกว่าขอมหัก ทำให้ภาคเหนือได้รับการดูแลจากรัฐส่วนกลาง การได้รับการปฏิบัติที่ดีทำให้คนภาคเหนือมองรัฐไปในทางที่ดี รวมถึงสังคมการเมืองด้วย

ตารางที่ 5.19 ความเห็นต่อประโยคว่า “หญิงและชายควรมีสติธิทางการเมืองเท่าเทียมกัน” จำแนกตามภาค

ความเห็น	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ไม่เห็นด้วย	14 (4.9)	4 (1.4)	18 (3.1)
เห็นด้วย	274 (95.1)	292 (98.6)	566 (96.9)
รวม	288 (49.3)	296 (50.7)	584 (100.0)

Chi-Square = 6.0195

D.F. = 1

Sig. = 0.0142

Lambda = 0.0327

จากตารางที่ 5.19 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่าหญิงและชายควรมีสติธิทางการเมืองเท่าเทียมกัน มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.1 เป็นประชาชนภาคเหนือ 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.9 ประชาชนภาคใต้ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.4

ส่วนผู้ที่เห็นด้วยว่าหญิงและชายควรมีสติธิทางการเมืองเท่าเทียมกันมีจำนวน 566 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.9 เป็นประชาชนภาคเหนือ 274 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.1 ประชาชนภาคใต้ 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.6

ค่า Sig. = 0.0142 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเท่าเทียมกันทางการเมืองของหญิงและชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วย ว่าหญิงและชายควรมีสติธิทางการเมืองเท่าเทียมกันมากกว่าประชาชนภาคเหนือ อาจเป็นเพราะ ภาคใต้การอยู่ติดกับประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ซึ่งเคยเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ และมีความเจริญมากกว่า ทำให้ภาคใต้ได้รับวัฒนธรรมที่มีความเป็นตะวันตก เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม เกิดการเรียนรู้รับรู้อะไรใหม่ ๆ ได้เร็ว ทำให้ภาคใต้มีโลกทัศน์ที่กว้าง ส่งผลให้มีความคิดความอ่านในเรื่องต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการยอมรับบทบาทของผู้หญิงว่ามีความเท่าเทียมกับชายไม่ว่าในด้านใด ในขณะที่ภาคเหนือ จะเห็นว่าอำนาจของผู้หญิงในสังคมมีจำกัดกว่าผู้ชายมาก ผู้ชายไม่เพียงแต่มีอำนาจในด้านหลักคือ ด้านศาสนาและการเมืองการปกครองเท่านั้น หากยังเป็นใหญ่กว่าผู้หญิงในระดับอุดมการของสังคมภาคเหนือ โดยที่ผู้หญิงเองก็ยอมรับอำนาจในระดับอุดมการของผู้ชาย ซึ่งอุดมการของสังคมภาคเหนือเป็นอุดมการที่ผู้ชายเป็นใหญ่เหนือผู้หญิง เนื่องจากโครงสร้างของพิธีกรรมในภาคเหนือ รวมทั้งโลกทัศน์ของภาคเหนือ

ล้วนแต่มีรากฐานมาจาก “ของสูงและของต่ำ” ซึ่งผู้ชายเป็นตัวแทนของของสูง และผู้หญิงเป็นตัวแทนของของต่ำทั้งสิ้น

ตารางที่ 5.20 ความเห็นต่อประโยคว่า “เมื่อท่านไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจของรัฐบาล ท่านควร
จะร่วมแสดงออกทางการเมืองเป็นการตอบโต้รัฐบาล” จำแนกตามภาค

ความเห็น	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ไม่เห็นด้วย	51 (24.4)	91 (40.3)	142 (32.6)
เห็นด้วย	158 (75.6)	135 (59.7)	293 (67.4)
รวม	209 (48.0)	226 (52.0)	435 (100.0)

Chi-Square = 12.4277

D.F. = 1

Sig. = 0.0004

Lambda = 0.0655

จากตารางที่ 5.20 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่าหากไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจของรัฐบาล ควรจะร่วมแสดงออกทางการเมืองเป็นการตอบโต้รัฐบาล มีจำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.6 เป็นประชาชนภาคเหนือ 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.4 ประชาชนภาคใต้ 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.3

ส่วนผู้ที่เห็นด้วยว่าหากไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจของรัฐบาล ควรร่วมแสดงออกทางการเมืองเป็นการตอบโต้รัฐบาล มีจำนวน 293 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.4 เป็นประชาชนภาคเหนือ 158 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.6 ประชาชนภาคใต้ 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.7

ค่า Sig. = 0.0004 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการร่วมแสดงออกทางการเมืองตอบโต้การตัดสินใจของรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยว่าหากไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจของรัฐบาลควรร่วมแสดงออกทางการเมืองเป็นการตอบโต้รัฐบาลมากกว่าประชาชนภาคใต้ อาจเป็นเพราะ ภาคเหนือเห็นว่านักการเมืองคือที่พึ่ง และจะต้องเป็นผู้ให้หรือผู้อุปถัมภ์ที่จะคอยช่วยเหลือ เมื่อมีความเดือดร้อนต้องไปหานักการเมือง เป็นการอุปถัมภ์ มีบุญคุณต้องตอบแทนช่วยเหลือกัน และถือว่านักการเมืองคือผู้ที่ตนเลือกให้เป็นตัวแทน เป็นปากเป็นเสียงและเป็นผู้ใช้อำนาจแทนพวกตน แต่หากบุคคลหรือกลุ่มคนที่ถูกเลือกให้เป็นตัวแทนไม่สามารถตอบสนองต่อข้อเรียกร้อง หรือความต้องการของตนได้ ก็ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีการรวมตัวหรือแสดงออกทางการเมืองเพื่อตอบโต้

การตัดสินใจของรัฐบาล ในขณะที่ภาคใต้ขาดความศรัทธา ขาดความเชื่อถือในรัฐบาลและนักการเมือง ประกอบกับอาจสืบลักษณะนิสัยมาจากโบราณที่คนได้ปกครองตนเองมาโดยตลอดเพราะอยู่ห่างจากศูนย์กลางอำนาจรัฐ รัฐบาลเข้าไปทำการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาคใต้อย่างแข็งขัน ทำให้ประชาชนรู้สึกห่างเหินกับรัฐ รู้สึกว่าถูกทอดทิ้ง ถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม จึงสร้างสมคุณลักษณะต้องพึ่งตนเอง เกิดค่านิยมการช่วยเหลือตนเองมากกว่าเบมือขอผู้อื่น ส่งผลให้ไม่หวังพึ่งนักการเมืองและไม่ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐมากนัก จึงอาจทำให้ประชาชนเกิดความเอือมระอาไม่สนใจใยดีต่อการตัดสินใจของรัฐบาล

ตารางที่ 5.21 ความเห็นต่อประโยคว่า “เจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้การคุ้มครองดูแลประชาชนอย่างยุติธรรม” จำแนกตามภาค

ความเห็น	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ไม่เห็นด้วย	30 (14.5)	48 (24.9)	78 (19.5)
เห็นด้วย	177 (85.5)	145 (75.1)	322 (80.5)
รวม	207 (51.8)	193 (48.3)	400 (100.0)

Chi-Square = 6.8524

D.F. = 1

Sig. = 0.0089

Lambda = 0.0664

จากตารางที่ 5.21 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้การคุ้มครองดูแลประชาชนอย่างยุติธรรม มีจำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.5 ประชาชนภาคใต้ 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.9

ส่วนผู้ที่เห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้การคุ้มครองดูแลประชาชนอย่างยุติธรรม มีจำนวน 322 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.5 ประชาชนภาคใต้ 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.1

ค่า Sig. = 0.0089 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้การคุ้มครองดูแลประชาชนอย่างยุติธรรมมากกว่าประชาชนภาคใต้ อาจเป็นเพราะ ภาคเหนือมีลักษณะทางจิตใจที่มีความสัมพันธ์แบบให้ความเคารพนบอบอย่างกว้างขวางระหว่างชาวบ้านกับข้าราชการ ชาวบ้านถือว่าการปฏิบัติที่ถูกต้อง

ในการติดต่อทางสังคมกับเจ้าหน้าที่ทางราชการก็คือ การแสดงความเคารพสุภาพ และการรู้จักสำรวมตัวเอง เมื่อเจ้าหน้าที่แสดงท่าทีให้เห็นว่าตัวเองสนับสนุนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าปัญหานั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมาถกเถียงอภิปรายกันอีก เพราะเท่ากับเป็นการลงมติแล้ว ในขณะที่ภาคใต้มีวัฒนธรรมกระดุมพืมากกว่าภาคอื่น มีความเป็นเสรีชนสูง ต้องการปลดแอกจากอำนาจรัฐ ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐมากนัก ยกเว้นเรื่องใหญ่ ๆ ฟังตนเองและกลุ่มก้อน หากไม่สำเร็จจึงพึ่งนักการเมือง แต่จะไม่พึ่งข้าราชการเพราะไม่เชื่อว่าจะช่วยเหลือได้ เป็นคนไม่ลงคน หรือไม่ยอมใครง่าย ๆ ลักษณะความอ่อนน้อมถ่อมตนจึงปรากฏค่อนข้างน้อย ทำให้คนได้ถูกมองว่าเป็น คนหัวหมอ หรือแข็งกระด้าง และแม้ว่าภาคใต้จะนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระบบโรงเรียน โดยหวังที่จะให้เข้ารับราชการ หรือทำงานที่มีลักษณะเป็นเจ้านาย แต่เมื่อคนท้องถิ่นที่เริ่มเปลี่ยนแปลงฐานะทางชนชั้นจากชนชั้นเดิมเป็นชนชั้นเจ้านาย ก็จะมีพฤติกรรมเป็นแบบเจ้านายอย่างเด่นชัด ทั้งด้านภาษาพูด วิถีชีวิต รวมทั้งการปฏิบัติต่อประชาชน จิตสำนึกในการเป็นเจ้านายมีสูงกว่าจิตสำนึกของการบริการ ลักษณะเช่นนี้ทำให้เกิดความตึงเครียดระหว่างประชาชนกับข้าราชการ ทำให้ประชาชนภาคใต้มองข้าราชการและเจ้าหน้าที่บ้านเมืองในทางลบ และไม่ให้ความสนใจในที่สุด

ส่วนที่ 10 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยจำแนกตามภาค

ตารางที่ 5.22 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวมจำแนกตามภาค

ภาค	Mean	S.D.	จำนวน (ราย)
เหนือ	12.75	3.91	299
ใต้	14.38	3.32	300
รวม	13.56	3.63	599

F = 30.99

D.F. = 1

Sig. = 0.0000

จากตารางที่ 5.22 ค่า Sig. = 0.0000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคใต้มีแนวโน้มที่จะมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวมมากกว่าภาคเหนือ อาจเป็นเพราะ จากสภาพทางภูมิศาสตร์ของภาคใต้ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีอาหารทั้งจากแหล่งน้ำและผืนดิน ทำให้สามารถส่งเป็นสินค้าออกได้ ส่งผลให้เศรษฐกิจดี ประชาชนมีรายได้ดี สามารถส่งบุตรหลานให้เรียนหนังสือได้สูง ทำให้คนในภาคใต้มีความรู้ในด้านต่าง ๆ มาก และจากการที่คนใต้มีความคิดอ่านทันคน ใญ่ มาก จึงมักมีผู้กล่าวกันว่าคนใต้หัวหมอ รวมทั้งคนใต้มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ ในขณะที่ภาคเหนืออาหารมาจากผืนดินเพียงอย่างเดียว ไม่มีอาหารทะเลซึ่งมีราคาสูง ประกอบกับเศรษฐกิจยังไม่ดีพอ ประชาชนจึงต้องขวนขวายหาเงินมาจุนเจือครอบครัว ซึ่งมักจะเป็นแบบหาเช้ากินค่ำเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ความคิดที่จะส่งบุตรหลานให้เรียนหนังสือมีน้อย เพราะต้องการแรงงานจากครอบครัวมาช่วยกันทำงาน จึงอาจส่งผลให้ภาคใต้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองมากกว่าภาคเหนือ

ตารางที่ 5.23 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินของไทยจำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	119 (39.7)	76 (25.3)	195 (32.5)
ถูก	181 (60.3)	224 (74.7)	405 (67.5)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 14.0475

D.F. = 1

Sig. = 0.0002

Lambda = 0.0869

จากตารางที่ 5.23 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่าการปกครองส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม มีจำนวน 195 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.7 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3

ส่วนผู้ที่ทราบว่าการปกครองส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม มีจำนวน 405 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.3 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.7

ค่า Sig. = 0.0002 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินของไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้ มีแนวโน้มที่จะทราบว่าการปกครองส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม มากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ตารางที่ 5.24 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยในเรื่องอำนาจอธิปไตยจำแนกตาม
ภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	50 (16.7)	32 (10.7)	82 (13.7)
ถูก	250 (83.3)	268 (89.3)	518 (86.3)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 4.5767 D.F. = 1 Sig. = 0.0324 Lambda = 0.0471

จากตารางที่ 5.24 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่าจะบอบประชาธิปไตย อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนทุกคน มีจำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.7 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7

ส่วนผู้ที่ทราบว่าจะบอบประชาธิปไตย อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนทุกคน มีจำนวน 518 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.3 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.3 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 268 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3

ค่า Sig. = 0.0324 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยในเรื่องอำนาจอธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะทราบว่าจะบอบประชาธิปไตย อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนทุกคนมากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ตารางที่ 5.25 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	165 (55.0)	113 (37.7)	278 (46.3)
ถูก	135 (45.0)	187 (62.3)	322 (53.7)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 18.1241

D.F. = 1

Sig. = 0.0000

Lambda = 0.1419

จากตารางที่ 5.25 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2540 มีจำนวน 278 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.3 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 165 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.0 เป็นประชาชนภาคใต้ จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.7

ส่วนผู้ที่ทราบรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2540 มีจำนวน 322 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.7 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.0 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 187 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.3

ค่า Sig. = 0.0000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะทราบรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2540 มากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ตารางที่ 5.26 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส.จำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	103 (34.4)	61 (20.3)	164 (27.4)
ถูก	196 (65.6)	239 (79.7)	435 (72.6)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 15.0050

D.F. = 1

Sig. = 0.0001

Lambda = 0.0907

จากตารางที่ 5.26 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่าคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีอายุ 25 ปีขึ้นไป มีจำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.4 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.3

ส่วนผู้ที่ทราบว่าคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีอายุ 25 ปีขึ้นไป มีจำนวน 435 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.6 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 196 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.6 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 239 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.7

ค่า Sig. = 0.0001 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะทราบว่าคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีอายุ 25 ปีขึ้นไป มากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ตารางที่ 5.27 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้สมัคร ส.ส. จำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
คิด	98 (32.7)	49 (16.3)	147 (24.5)
ถูก	202 (67.3)	251 (83.7)	453 (75.5)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 21.6336

D.F. = 1

Sig. = 0.0000

Lambda = 0.1096

จากตารางที่ 5.27 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่าคุณสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.7 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3

ส่วนผู้ที่ทราบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวน 453 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 202 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.3 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.7

ค่า Sig. = 0.0000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะทราบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ตารางที่ 5.28 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของรัฐบาลจำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	59 (19.7)	32 (10.7)	91 (15.2)
ถูก	241 (80.3)	268 (89.3)	509 (84.8)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 9.4432 D.F. = 1 Sig. = 0.0021 Lambda = 0.0691

จากตารางที่ 5.28 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่าจะตามกฎหมายรัฐบาลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มีจำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7

ส่วนผู้ที่ทราบว่าจะตามกฎหมายรัฐบาลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มีจำนวน 509 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.8 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 241 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.3 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 268 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3

ค่า Sig. = 0.0021 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะทราบว่าจะตามกฎหมายรัฐบาลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ตารางที่ 5.29 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของ ส.ส. จำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	171 (57.0)	121 (40.3)	292 (48.7)
ถูก	129 (43.0)	179 (59.7)	308 (51.3)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 16.6785

D.F. = 1

Sig. = 0.0000

Lambda = 0.1554

จากตารางที่ 5.29 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มีจำนวน 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.7 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.0 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.3

ส่วนผู้ที่ทราบวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มีจำนวน 308 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.3 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.0 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.7

ค่า Sig. = 0.0000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะทราบวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ตารางที่ 5.30 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. จำแนกตาม
ภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	204 (68.0)	179 (59.7)	383 (63.8)
ถูก	96 (32.0)	121 (40.3)	217 (36.2)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 4.5120 D.F. = 1 Sig. = 0.0337 Lambda = 0.0484

จากตารางที่ 5.30 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่าการไม่มียศหรือสมักรเป็น ส.ส. มีจำนวน 383 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.8 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.0 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.7

ส่วนผู้ที่ทราบว่าการไม่มียศหรือสมักรเป็น ส.ส. มีจำนวน 217 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.2 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.0 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.3

ค่า Sig. = 0.0337 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะไม่ทราบว่า การไม่มียศหรือสมักรเป็น ส.ส. มากกว่าประชาชนภาคใต้

ตารางที่ 5.31 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับผู้มีอำนาจในการยุบสภาจำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	194 (64.7)	127 (42.3)	321 (53.5)
ถูก	106 (35.3)	173 (57.7)	279 (46.5)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 30.0740

D.F. = 1

Sig. = 0.0000

Lambda = 0.1952

จากตารางที่ 5.31 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่ามีอำนาจในการยุบสภา คือ นายกรัฐมนตรี มีจำนวน 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.7 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.3

ส่วนผู้ที่ทราบว่าผู้มีอำนาจในการยุบสภา คือ นายกรัฐมนตรี มีจำนวน 279 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.3 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.7

ค่า Sig. = 0.0000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับผู้มีอำนาจในการยุบสภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะไม่ทราบว่ามีอำนาจในการยุบสภา คือ นายกรัฐมนตรี มากกว่าประชาชนภาคใต้

ตารางที่ 5.32 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกวุฒิสภาจำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	63 (21.0)	36 (12.0)	99 (16.5)
ถูก	237 (79.0)	264 (88.0)	501 (83.5)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 8.8187

D.F. = 1

Sig. = 0.003

Lambda = 0.0677

จากตารางที่ 5.32 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่สมาชิกวุฒิสภภายใต้รัฐธรรมนูญไทย ต้องมาจากการเลือกตั้ง มีจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0

ส่วนผู้ที่ทราบว่สมาชิกวุฒิสภภายใต้รัฐธรรมนูญไทย ต้องมาจากการเลือกตั้ง มีจำนวน 501 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.0 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 264 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.0

ค่า Sig. = 0.003 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาของวุฒิสภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะทราบว่ สมาชิกวุฒิสภภายใต้รัฐธรรมนูญไทย ต้องมาจากการเลือกตั้ง มากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ตารางที่ 5.33 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อพรรคจำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
คิด	154 (51.3)	130 (43.3)	284 (47.3)
ถูก	146 (48.7)	170 (56.7)	316 (52.7)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 3.851

D.F. = 1

Sig. = 0.0497

Lambda = 0.0548

จากตารางที่ 5.33 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่าการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ กำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว มีจำนวน 284 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.3 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 154 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.3 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3

ส่วนผู้ที่ทราบว่าการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ กำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว มีจำนวน 316 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 146 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.7 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.7

ค่า Sig. = 0.0497 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อพรรค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะทราบว่าการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ กำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว มากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ตารางที่ 5.34 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเบอร์เดียวจำแนกตามภาค

ความรู้และความเข้าใจ ทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
ผิด	129 (43.0)	96 (32.0)	225 (37.5)
ถูก	171 (57.0)	204 (68.0)	375 (62.5)
รวม	300 (50.0)	300 (50.0)	600 (100.0)

Chi-Square = 7.7440 D.F. = 1 Sig. = 0.0054 Lambda = 0.0629

จากตารางที่ 5.34 ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่ทราบว่ามีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือก ส.ส. ได้เขตละ 1 คน มีจำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.0 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.0

ส่วนผู้ที่ทราบว่ามีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือก ส.ส. ได้เขตละ 1 คน มีจำนวน 375 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ จำนวน 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.0 ประชาชนภาคใต้ จำนวน 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.0

ค่า Sig. = 0.0054 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเบอร์เดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้ มีแนวโน้มที่จะทราบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือก ส.ส. ได้เขตละ 1 คน มากกว่าประชาชนภาคเหนือ

ส่วนที่ 11 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองจำแนกตามภาค

ตารางที่ 5.35 การให้ความสนใจและติดตามข่าวสารทางการเมืองจำแนกตามภาค

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
น้อย	31 (20.4)	17 (11.7)	48 (16.2)
มาก	121 (79.6)	128 (88.3)	249 (83.8)
รวม	152 (51.2)	145 (48.8)	297 (100.0)

Chi-Square = 4.1174

D.F. = 1

Sig. = 0.0424

Lambda = 0.0363

จากตารางที่ 5.35 ปรากฏว่า ผู้ที่ให้ความสนใจและติดตามข่าวสารทางการเมืองน้อย มีจำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.2 เป็นประชาชนภาคเหนือ 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.4 ประชาชนภาคใต้ 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.7

ส่วนผู้ที่ให้ความสนใจและติดตามข่าวสารทางการเมืองมาก มีจำนวน 249 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.8 เป็นประชาชนภาคเหนือ 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.6 ประชาชนภาคใต้ 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.3

ค่า Sig. = 0.0424 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับการให้ความสนใจและติดตามข่าวสารทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจและติดตามข่าวสารทางการเมืองมากกว่าประชาชนภาคเหนือ อาจเป็นเพราะ จากการที่ภาคใต้เป็นเมืองชายแดนอยู่ติดกับประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ซึ่งเคยเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษมาก่อนและมีความเจริญมากกว่าประเทศพม่า ลาว ที่ติดกับภาคเหนือ ทำให้ภาคใต้ได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากประเทศเพื่อนบ้าน มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทำให้เกิดความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งภาคใต้มีปัญหาเกี่ยวกับโจรจีนคอมมิวนิสต์ โจรแบ่งแยกดินแดน ทำให้กระทบต่อความรู้สึกนึกคิดของประชาชน ขณะที่ภาคเหนือไม่ค่อยมีปัญหาร้ายแรง นอกจากปัญหาหาเสพติด จึงส่งผลให้คนในภาคใต้มีความกระตือรือร้นที่จะสนใจข่าวสารในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม นอกจากนี้ การประกอบอาชีพของคนในภาคใต้ เช่น กลุ่มอาชีพทำสวนยาง จะมีความสนใจทางการเมืองมาก เพราะมีเวลาในการพูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสารกัน และราคายางที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกวันจะเกี่ยวข้องกับการเมือง ทำให้ชาวบ้านต้องติดตามความ

เปลี่ยนแปลง ทั้งรายทางและการเมืองไปพร้อม ๆ กัน ขณะที่ภาคเหนือกลุ่มชาวนาจะมีความสนใจน้อยกว่าเพราะอาชีพทำนาไม่ต้องติดตามราคาทุกวัน ไม่ต้องพึ่งพาการเมืองมากนัก เพราะพึ่งตนเองได้ มีข้าวกิน

ตารางที่ 5.36 การให้ความสนใจติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. จำแนกตามภาค

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
น้อย	104 (57.1)	73 (44.8)	177 (51.3)
มาก	78 (42.9)	90 (55.2)	168 (48.7)
รวม	182 (52.8)	163 (47.2)	345 (100.0)

Chi-Square = 5.2561

D.F. = 1

Sig. = 0.0219

Lambda = 0.0876

จากตารางที่ 5.36 ปรากฏว่า ผู้ที่ให้ความสนใจติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. น้อย มีจำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.3 เป็นประชาชนภาคเหนือ 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.1 ประชาชนภาคใต้ 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.8

ส่วนผู้ที่ให้ความสนใจติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. มาก มีจำนวน 168 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.7 เป็นประชาชนภาคเหนือ 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.9 ประชาชนภาคใต้ 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.2

ค่า Sig. = 0.0219 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับการให้ความสนใจติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. น้อยกว่าประชาชนภาคใต้ อาจเป็นเพราะการประกอบอาชีพของคนภาคเหนือ เช่น รับจ้างทั่วไป ทำนา ทำไร่ ต้องทำมาหากินเลี้ยงปากเลี้ยงท้องตนเองไปวัน ๆ ทำให้ไม่มีเวลาติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. ในขณะที่ภาคใต้ประชาชนส่วนใหญ่เมื่อเสร็จงานจากการกรีดยางพาราในตอนเช้า ก็จะมีเวลาว่างพอที่จะไปฟังการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. ได้ หรือผู้ที่ทำสวนผลไม้ก็มักจะมีเวลาว่างในตอนกลางวัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คุณสมภักดิ์มักจะหาเสียงกัน และจากการที่ภาคใต้มีเศรษฐกิจดี ทำให้ประชาชนได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานตามหลักของ Maslow ทำให้ไม่ต้องกังวลเรื่องปากท้อง ทำให้

มีเวลาสนใจเรื่องอื่น ๆ ได้อีก ต่างจากภาคเหนือที่ประชาชนยากจน ต้องงานเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง ไปวัน ๆ จนไม่มีเวลาที่จะไปให้ความสนใจในเรื่องอื่น ๆ มากนัก

ตารางที่ 5.37 การร่วมสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองต่าง ๆ จำแนกตามภาค

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
น้อย	194 (81.5)	224 (89.2)	418 (85.5)
มาก	44 (18.5)	27 (10.8)	71 (14.5)
รวม	238 (48.7)	251 (51.3)	489 (100.0)

Chi-Square = 5.8821 D.F. = 1 Sig. = 0.0153 Lambda = 0.0550

จากตารางที่ 5.37 ปรากฏว่า ผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองต่าง ๆ น้อย มีจำนวน 418 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.5 ประชาชนภาคใต้ 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.2

ส่วนผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองต่าง ๆ มาก มีจำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.5 เป็นประชาชนภาคเหนือ 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.5 ประชาชนภาคใต้ 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.8

ค่า Sig. = 0.0153 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองต่าง ๆ น้อยกว่าประชาชนภาคเหนือ อาจเป็นเพราะจากการที่ภาคใต้ประชาชนขาดความศรัทธา ขาดความเชื่อมั่นในทางการเมืองเป็นทุนเดิม ทำให้ความสนใจที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองเป็นสิ่งที่ถูกละเลย โดยประชาชนภาคใต้อาจเชื่อว่าการกระทำทางการเมืองโดยการร่วมสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองของตนไม่มีความสำคัญหรือไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการตัดสินใจทางการเมือง ในขณะที่ภาคเหนือ แม้ว่าประชาชนอาจจะเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องไกลตัว ไม่ให้อะไรกับชีวิต แต่ประชาชนอาจมีความเชื่อมั่น และมีความรู้สึกในเชิงบวกต่อระบบการเมืองมากกว่า ทำให้มีความสนใจที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมือง แม้ว่าจะเป็นเพียงการร่วมสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองก็ตาม

ตารางที่ 5.38 การไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งจำแนกตามภาค

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
น้อย	36 (13.4)	22 (8.0)	58 (10.7)
มาก	232 (86.6)	253 (92.0)	485 (89.3)
รวม	268 (49.4)	275 (50.6)	543 (100.0)

Chi-Square = 4.1991

D.F. = 1

Sig. = 0.0405

Lambda = 0.0429

จากตารางที่ 5.38 ปรากฏว่า ผู้ที่ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งน้อย มีจำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 เป็นประชาชนภาคเหนือ 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.4 ประชาชนภาคใต้ 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0

ส่วนผู้ที่ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งมาก มีจำนวน 485 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3 เป็นประชาชนภาคเหนือ 232 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.6 ประชาชนภาคใต้ 253 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.0

ค่า Sig. = 0.0405 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนในภาคใต้มีแนวโน้มที่จะไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งมากกว่าประชาชนภาคเหนือ อาจเป็นเพราะจากการที่ภาคใต้มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทำให้เกิดความตื่นตัว กระตือรือร้น สนใจทางด้านการเมืองมากกว่าภาคเหนือ โดยภาคใต้มองว่าการเมืองคือชีวิตและมีความสัมพันธ์กับระบบต่าง ๆ ในสังคม เช่น ราคายางพาราที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกวันจะเกี่ยวพันกับการเมือง เป็นต้น ทำให้เกิดความคิดว่าการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ถ้าหากเลือกคนที่ดี มีความรู้ความสามารถ เข้าไปทำงานในสภาผู้แทนราษฎรได้ ในขณะที่ภาคเหนืออาจมองว่าไม่ว่าตนจะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือไม่ก็ตาม ผลที่ได้ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 5.39 การเคยดูหรือฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลจำแนกตามภาค

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
น้อย	52 (24.5)	29 (14.9)	81 (19.9)
มาก	160 (75.5)	166 (85.1)	326 (80.1)
รวม	212 (52.1)	195 (47.9)	407 (100.0)

Chi-Square = 5.9416

D.F. = 1

Sig. = 0.0148

Lambda = 0.0217

จากตารางที่ 5.39 ปรากฏว่า ผู้ที่เคยดูหรือฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลน้อย มีจำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.9 เป็นประชาชนภาคเหนือ 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.5 ประชาชนภาคใต้ 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.9

ส่วนผู้ที่เคยดูหรือฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลมาก มีจำนวน 326 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.1 เป็นประชาชนภาคเหนือ 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.5 ประชาชนภาคใต้ 166 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.1

ค่า Sig. = 0.0148 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับการเคยดูหรือฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะเคยดูหรือฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลมากกว่าประชาชนภาคเหนือ อาจเป็นเพราะการประกอบอาชีพของคนภาคใต้ ซึ่งส่วนใหญ่จะปลูกยางพารา สวนปาล์ม สวนผลไม้ ซึ่งอยู่ใกล้บริเวณบ้าน และไม่ต้องไปดูแลทั้งวัน ทำให้มีเวลาว่างพอที่จะติดตามดูหรือฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลได้ ในขณะที่ภาคเหนือประชาชนประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ ต้องออกไปทำงานซึ่งอยู่ไกลบ้านออกไป อีกทั้งภาคใต้มีความสนใจทางการเมืองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว และการดูหรือฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ก็จะทำให้ทราบว่าการทำงานของรัฐบาลเป็นไปอย่างไร มีความบกพร่องมากน้อยเพียงใด และผู้แทนราษฎรที่ตนเลือกเข้าไปในสภาทำหน้าที่ของเขาได้ดีมากน้อยแค่ไหน ในขณะที่ภาคเหนืออาจมองว่า การดูหรือฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเป็นเรื่องที่ไร้สาระมีแต่การพูดจาเสียดสี คำทอกลั่น ไม่น่าติดตาม

ตารางที่ 5.40 การติดตามการทำงานของรัฐบาลจำแนกตามภาค

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
น้อย	90 (45.5)	55 (29.9)	145 (38.0)
มาก	108 (54.5)	129 (70.1)	237 (62.0)
รวม	198 (51.8)	184 (48.2)	382 (100.0)

Chi-Square = 9.8091

D.F. = 1

Sig. = 0.0017

Lambda = 0.0638

จากตารางที่ 5.40 ปรากฏว่า ผู้ที่ติดตามการทำงานของรัฐบาลน้อย มีจำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.0 เป็นประชาชนภาคเหนือ 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.5 ประชาชนภาคใต้ 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.9

ส่วนผู้ที่ติดตามการทำงานของรัฐบาลมาก มีจำนวน 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.0 เป็นประชาชนภาคเหนือ 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.5 ประชาชนภาคใต้ 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.1

ค่า Sig. = 0.0017 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับการติดตามการทำงานของรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะติดตามการทำงานของรัฐบาลมากกว่าประชาชนภาคเหนือ ทั้งนี้ จากการที่ภาคใต้มีความกระตือรือร้นในเรื่องต่าง ๆ มาก อาจทำให้ภาคใต้มีความคิดว่าแค่เพียงการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นไม่ได้ช่วยให้เกิดระบอบประชาธิปไตยที่ดี แต่ประชาชนยังควรที่จะติดตามการทำงานของรัฐบาลด้วย เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่ตนเลือกให้เป็นตัวแทนของประชาชนไปทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร ทำงานได้ดีมากน้อยเพียงใด โดยถือว่าการประเมินผลการทำงานของรัฐบาลไปด้วย ในขณะที่ภาคเหนือส่วนใหญ่จะมีความเห็นว่า เมื่อตนได้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแล้ว ในส่วนที่เหลือก็จะเป็นหน้าที่ของ ส.ส. หรือรัฐบาลโดยประชาชนไม่มีหน้าที่หรือต้องเกี่ยวข้องอีก

ตารางที่ 5.41 การเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชนจำแนกตามภาค

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
น้อย	225 (87.9)	245 (93.9)	470 (90.9)
มาก	31 (12.1)	16 (6.1)	47 (9.1)
รวม	256 (49.5)	261 (50.5)	517 (100.0)

Chi-Square = 5.5905

D.F. = 1

Sig. = 0.0181

Lambda = 0.0495

จากตารางที่ 5.41 ปรากฏว่า ผู้ที่เสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชนน้อย มีจำนวน 470 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.9 เป็นประชาชนภาคเหนือ 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.9 ประชาชนภาคใต้ 245 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.9

ส่วนผู้ที่เสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชนมาก มีจำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.1 เป็นประชาชนภาคเหนือ 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.1 ประชาชนภาคใต้ 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.1

ค่า Sig. = 0.0181 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับการเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้ มีแนวโน้มที่จะเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชนน้อยกว่าประชาชนภาคเหนือ อาจเป็นเพราะจากการที่ภาคใต้ถือนักการเมืองไม่ว่าระดับใดก็เป็นประชาชนคนธรรมดาสามารถพูดคุยได้ทุกเมื่อ และทุกเรื่อง ดังนั้นการเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลในเรื่องต่าง ๆ ประชาชนก็สามารถทำได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านตัวกลางคือสื่อมวลชน โดยอาจคิดว่าเป็นการเสียเวลาหรือบางครั้งอาจทำให้ข้อมูลนั้น ๆ บิดเบือนไปจากเดิม ในขณะที่ภาคเหนืออาจมองว่านักการเมืองเป็นบุคคลคนละระดับกับประชาชน การจะพูดคุย หรือเสนอความคิดเห็นใด ๆ เป็นไปได้ยากหากไม่สนิทสนมหรือคุ้นเคยกัน ดังนั้นประชาชนจึงอาจคิดว่าสื่อมวลชนจะเป็นตัวกลางที่ดีในการเป็นผู้ส่งข่าวสารหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปยังรัฐบาล และน่าจะได้ผลกว่าที่ประชาชนจะเป็นผู้พูดคุย หรือเสนอแนะโดยตรง

ตารางที่ 5.42 การเคยให้การสนับสนุนแก่ผู้สมัครของพรรคการเมืองจำแนกตามภาค

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ภาค		รวม
	เหนือ	ใต้	
น้อย	203 (81.9)	214 (89.5)	417 (85.6)
มาก	45 (18.1)	25 (10.5)	70 (14.4)
รวม	248 (50.9)	239 (49.1)	487 (100.0)

Chi-Square = 5.8401

D.F. = 1

Sig. = 0.0157

Lambda = 0.0356

จากตารางที่ 5.42 ปรากฏว่า ผู้ที่เคยให้การสนับสนุนแก่ผู้สมัครของพรรคการเมืองน้อย มีจำนวน 417 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.6 เป็นประชาชนภาคเหนือ 203 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.9 ประชาชนภาคใต้ 214 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.5

ส่วนผู้ที่เคยให้การสนับสนุนแก่ผู้สมัครของพรรคการเมืองมาก มีจำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.4 เป็นประชาชนภาคเหนือ 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.1 ประชาชนภาคใต้ 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.5

ค่า Sig. = 0.0157 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ภาคมีความสัมพันธ์กับการเคยให้การสนับสนุนแก่ผู้สมัครของพรรคการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนภาคใต้มีแนวโน้มที่จะเคยให้การสนับสนุนแก่ผู้สมัครของพรรคการเมืองน้อยกว่าประชาชนภาคเหนือ การให้การสนับสนุนอาจเป็นการช่วยเหลือ หรือการให้ความช่วยเหลือในด้านการใช้แรงงาน ซึ่งในภาคเหนือการให้การสนับสนุนอาจเป็นไปเพราะความรู้จักคุ้นเคยกันเป็นการส่วนตัว มิใช่เพราะเห็นด้วยกับอุดมการณ์ แนวความคิด หรือนโยบายการสมัครรับเลือกตั้ง ในขณะที่ภาคใต้ อาจมีการให้การสนับสนุนบ้างแต่ไม่มาก ทั้งนี้คนภาคใต้อาจถือว่าหากผู้สมัครรับเลือกตั้งมีอุดมการณ์ แนวความคิด หรือนโยบายที่ดีแล้ว ก็สามารถที่จะได้รับการเลือกตั้งโดยตัวของเขาเอง เพราะภาคใต้ส่วนใหญ่การเลือก ส.ส. จะดูที่นิสัยใจคอ อุดมการณ์ นโยบายของผู้สมัครเป็นหลัก

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างคนไทยในชนบทภาคเหนือ และภาคใต้ ผลปรากฏว่า ภาคเหนือกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 0.6 ส่วนภาคใต้กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีมากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 13.4 กลุ่มตัวอย่างภาคเหนืออายุโดยเฉลี่ย 35.6 กลุ่มตัวอย่างภาคใต้อายุโดยเฉลี่ย 36.7 กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 37.7 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 20.7 และมีมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 15.7 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 26.7 รองลงมาคือ ปริญญาตรี ร้อยละ 23.0 และมีมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 19.0 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาคใต้มีระดับการศึกษาที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างภาคเหนือ

ด้านการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 28.3 รองลงมาคือ ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 19.0 เกษตรกรรม ร้อยละ 15.0 และรับราชการ ร้อยละ 15.0 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 29.0 รองลงมาคือ ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 22.7 และรับราชการ ร้อยละ 16.0 กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือมีรายได้โดยเฉลี่ย 4,980 บาท น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างภาคใต้ซึ่งมีรายได้โดยเฉลี่ย 6,952 บาท แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่ก็เป็นการทำสวนผลไม้ เช่น สวนทุเรียน ลำไย มังคุด เป็นต้น และยังมีการปลูกยางพารา มะพร้าว ซึ่งผลผลิตเหล่านี้ปรกติจะมีราคาดีกว่า ข้าว กระเทียม ถั่ว ซึ่งคนในชนบทภาคเหนือนิยมปลูก นอกจากนี้ปัจจุบันคนในชนบทภาคเหนือส่วนใหญ่ยังนิยมทำงานรับจ้างทั่วไปในเวลาที่ไม่สามารถทำการเกษตรได้ ซึ่งบางครั้งก็แทบจะไม่มีงานทำ ทำให้มีรายได้ไม่แน่นอน ในภาพรวมจึงเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือจะมีรายได้โดยเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างภาคใต้ เมื่อคนในชนบทภาคใต้มีรายได้ดี ประกอบกับคนในภาคใต้มีค่านิยมที่ต้องการให้บุตรหลานของตนมีหน้าที่การงานที่ดี เป็นเจ้าคนนายคน จึงส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานมีการศึกษาในระดับที่สูง ดังจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างภาคใต้จะมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างภาคเหนือ และแม้ว่าคนในชนบทภาคเหนือจะต้องการให้บุตรหลานของตนเป็นเจ้าคนนายคนเช่นเดียวกับคนในชนบทภาคใต้ แต่จากการที่คนในชนบทภาคเหนือมีรายได้น้อยจึงต้องให้ความสนใจเรื่องการทำมาหาเลี้ยงชีพมากกว่า อีกทั้งยังต้องการแรงงานจากคนในครอบครัวมาช่วยทำงาน ทำให้คนในชนบทภาคเหนือมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

ด้านกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย ในส่วนของช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ภาคเหนือส่วนใหญ่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน มากที่สุด (0.79) รองลงมาคือ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน (0.47) เจ้าหน้าที่ของทางราชการ (0.37)

ครอบครัวหรือเครือญาติ (0.23) และเพื่อนบ้าน (0.21) ตามลำดับ ในขณะที่ภาคใต้ส่วนใหญ่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมากที่สุด (0.82) เช่นกัน รองลงมาคือ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน (0.43) เพื่อนบ้าน (0.40) เจ้าหน้าที่ของทางราชการ (0.38) และครอบครัวหรือเครือญาติ (0.30) ตามลำดับ แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้จะมีช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองคือ สื่อมวลชน มากที่สุด แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจะพบว่าภาคใต้ (0.82) มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมากกว่าภาคเหนือ (0.79) นอกจากนี้ช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจาก เพื่อนบ้าน เจ้าหน้าที่ของทางราชการ ครอบครัวหรือเครือญาติ ภาคใต้ก็จะมีค่าเฉลี่ยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากช่องทางต่าง ๆ เหล่านี้มากกว่าภาคเหนือ

ในส่วนของวิธีรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ภาคเหนือส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยวิธีการดูโทรทัศน์ (1.78) มากที่สุด รองลงมาคือ อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารการเมือง (3.51) ฟังวิทยุ (4.10) เสียงตามสายภายในหมู่บ้าน (5.52) และการพูดคุยกับคนในครอบครัว (6.38) ตามลำดับ ในขณะที่ภาคใต้ส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยวิธีการดูโทรทัศน์ (1.31) มากที่สุดเช่นกัน รองลงมาคือ อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารทางการเมือง (3.58) ฟังวิทยุ (4.00) การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน (5.81) และการพูดคุยกับคนในครอบครัว (6.01) ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าวิธีรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองลำดับที่ 4 ของแต่ละภาคแตกต่างกัน โดยภาคเหนือจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากเสียงตามสายภายในหมู่บ้าน ส่วนภาคใต้จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน อาจกล่าวได้ว่าภาคเหนือมีการใช้เสียงตามสายภายในหมู่บ้านเพื่อเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองแก่ประชาชนมากกว่าภาคใต้ ในขณะที่ภาคใต้มีเวลาว่างจากการทำงานจึงนิยมที่จะพบปะพูดคุยกันระหว่างคนรู้จักหรือเพื่อนบ้านมากกว่าภาคเหนือ

ด้านทัศนคติต่อสังคมการเมือง ซึ่งแบ่งเป็น 15 ข้อดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า มนุษย์เกิดมามีความเท่าเทียมกัน โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.04 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.87
2. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า หญิงและชายควรมีสสิทธิทางการเมืองเท่าเทียมกัน โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.34 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.45

3. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ทุกคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.22 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.04

4. กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า มนุษย์เกิดมามีสิทธิเสรีภาพ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.51 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่เพียงแต่เห็นด้วยว่ามนุษย์เกิดมามีสิทธิเสรีภาพ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.41

5. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า บุคคลควรมีโอกาสพูดและแสดงความคิดเห็นตามความเชื่อของเขา โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.91 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.89

6. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ประชาชนควรมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยสามารถวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลบนพื้นฐานของความเป็นเหตุและผล โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.29 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.25

7. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ประชาชนมีเหตุผลและวิจรณญาณในการเลือกผู้นำทางการเมือง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.36 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.34

8. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า บุคคลควรรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นแม้จะไม่ตรงกับตนเอง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.17 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.16

9. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ผู้น้อยควรเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส เมื่อเขามีเหตุผล โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.39 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.43

10. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า เมื่อเกิดความขัดแย้ง เราควรใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหา ภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.49 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.40

11. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า เมื่อไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจของรัฐบาล ควรจะร่วมแสดงออกทางการเมืองเป็นการตอบโต้รัฐบาล โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.49 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.25

12. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การรวมกลุ่มประท้วงการตัดสินใจของรัฐบาลสามารถทำได้ถ้ามีเหตุผลสมควร โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.71 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.62

13. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ถ้าไม่ได้รับความเป็นธรรม เราสามารถยื่นข้อเรียกร้องต่อหน่วยงานราชการได้ โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.23 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.16

14. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ไว้วางใจของประชาชน โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.77 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.69

15. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า เจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้การคุ้มครองดูแลประชาชนอย่างยุติธรรม โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.78 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.50

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อสังคมการเมือง ระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ (ตารางที่ 4.19) จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างภาคเหนือ (61.71) มีทัศนคติที่ดีต่อสังคมการเมืองมากกว่ากลุ่มตัวอย่างภาคใต้ (60.45) และเมื่อเปรียบเทียบในแต่ละข้อพบว่า มีเพียงข้อที่ 2 และข้อที่ 9 เท่านั้นที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อสังคมการเมืองสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างภาคเหนือ

ด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย แบ่งเป็น 20 ข้อดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า การปกครองของไทยถือว่าพระมหากษัตริย์ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเช่นเดียวกับประชาชน โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.66 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.61

2. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า การปกครองส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.60 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.74

3. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า รัฐสภาของไทยมี 2 สภา คือสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.75 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.75

4. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ระบอบประชาธิปไตยอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนทุกคน โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.83 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.89

5. กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2540 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.45 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ในปี พ.ศ.2540 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความเข้าใจคือ 0.62

6. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ส.ส. ไม่มีสิทธิเป็นรัฐมนตรีในเวลาเดียวกัน โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.47 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.48

7. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกคน โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.60 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.67

8. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีอายุ 25 ปีขึ้นไป โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.66 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.80

9. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.92 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.94

10. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.67 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.84

11. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ตามกฎหมายรัฐบาลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.80 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.89

12. กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า ส.ส. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.43 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ส.ส. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.60

13. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า ข้าราชการไม่มีสิทธิลงสมัครเป็น ส.ส. โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.32 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.40

14. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ส.ส. สามารถใช้อำนาจลงมติไม่ไว้วางใจให้นายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งได้ โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.65 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.64

15. กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า ผู้ที่มีอำนาจในการยุบสภาคือ นายกรัฐมนตรี โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.35 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่าผู้ที่มีอำนาจในการยุบสภาคือ นายกรัฐมนตรี โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.58

16. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า สมาชิกวุฒิสภายใต้รัฐธรรมนูญไทยต้องมาจากการเลือกตั้ง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.79 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.88

17. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ลักษณะการเมืองไทยเป็นระบบหลายพรรค โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.80 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.86

18. กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อกำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.49 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อกำหนดให้เลือกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.57

19. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือก ส.ส. ได้เขตละ 1 คน โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.57 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.68

20. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ทราบว่า การเลือกตั้งเป็นวิธีหนึ่งที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.89 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.93

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ (ตารางที่ 4.23) พบว่า กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ (14.38) มีแนวโน้มที่จะมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย มากกว่ากลุ่มตัวอย่างภาคเหนือ (12.75) และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ในแต่ละข้อ พบว่ามีเพียงข้อที่ 1, 3 และ 14 เท่านั้นที่กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือมีระดับความรู้ความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างภาคใต้

ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง แบ่งเป็น 20 ข้อดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ให้ความสนใจและติดตามข่าวสารทางการเมืองในระดับปานกลาง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.49 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.50
2. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองแก่ผู้อื่นในระดับปานกลาง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.86 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.74
3. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ให้ความสนใจติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส.ในระดับปานกลาง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.85 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.07
4. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ให้ความสนใจไปร่วมฟังการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. ในระดับปานกลาง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.81 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.01
5. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยชักชวนชาวบ้านหรือเพื่อนไปฟังการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. ในระดับปานกลาง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.59 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.64
6. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยสนทนาหรือพูดคุยประเด็นทางการเมืองกับผู้ที่เขารู้จักในระดับปานกลาง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.85 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.91
7. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยร่วมการสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองต่าง ๆ ในระดับน้อย โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.14 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.00
8. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมทำประชาพิจารณ์ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี 2540 ในระดับน้อย โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.74 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.62
9. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งในระดับมาก โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 4.08 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 4.31

10. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับมาก โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.75 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.65

11. กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือส่วนใหญ่เคยดู/ฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.49 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่เคยดู/ฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.68

12. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ติดตามการทำงานของรัฐบาลในระดับปานกลาง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.09 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 3.28

13. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยพูดคุย วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลกับผู้อื่นในระดับปานกลาง โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.77 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.81

14. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชนในระดับน้อย โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.81 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.71

15. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมประท้วงการทำงานของรัฐบาลในระดับน้อยที่สุด โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.39 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.34

16. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมประท้วงการทำงานของรัฐบาลในระดับน้อยที่สุด โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.37 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.31

17. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยให้การสนับสนุนแก่ผู้สมัครของพรรคการเมืองในระดับน้อย โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 2.02 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.91

18. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยบริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมืองในระดับน้อยที่สุด โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.19 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.21

19. กลุ่มตัวอย่างภาคเหนือส่วนใหญ่เคยช่วยนักการเมืองหรือพรรคการเมืองหาเสียงในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.52 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้ส่วนใหญ่เคยช่วยนักการเมืองหรือพรรคการเมืองหาเสียงในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.46

20. กลุ่มตัวอย่างทั้งภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่เคยติดต่อกับพรรคการเมืองเพื่อให้ได้มา/ปกป้องผลประโยชน์ของตนหรือหมู่คณะในระดับน้อยที่สุด โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.50 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมคือ 1.38

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างภาคเหนือจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองโดยเน้นที่จะเข้าไปร่วมในกิจกรรมทางการเมืองโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการร่วมสัมมนาอภิปรายหรือประชุมเกี่ยวกับการเมืองต่าง ๆ , การเข้าร่วมทำประชาพิจารณ์ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี 2540, การเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน, การเข้าไปมีส่วนร่วมประทั่งการทำงานของรัฐบาล, ให้การสนับสนุนแก่ผู้สมัครของพรรคการเมือง, ช่วยนักการเมืองหรือพรรคการเมืองหาเสียง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างภาคใต้จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองแต่เพียงให้ความสนใจและติดตามข่าวสารทางการเมือง, ให้ความสนใจติดตามการหาเสียงของผู้สมัครส.ส., สนทนาหรือพูดคุยประเด็นทางการเมืองกับผู้ที่ตนรู้จัก, ดู/ฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล, ติดตามการทำงานของรัฐบาล เท่านั้น แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างภาคใต้จะไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างภาคเหนือ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองโดยรวมระหว่างภาคเหนือและภาคใต้พบว่าไม่แตกต่างกันมากนัก โดยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยรวมคือ 49.35 ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยรวมคือ 49.56

สรุปโดยรวมได้ว่า เมื่อประชาชนในชนบทภาคเหนือมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ รายได้น้อย ความสนใจทางการเมืองของประชาชนจึงน้อยตามไปด้วย เพราะเวลาส่วนใหญ่จะหมดไปกับการทำมาหาเลี้ยงชีพ เพื่อให้ตนเองและครอบครัวสามารถดำเนินชีวิตผ่านไปได้ในวันหนึ่ง ๆ ส่วนกระบวนการเรียนรู้และกล่อมเกลาสู่ทางการเมือง ประชาชนในชนบทภาคเหนือได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารทางการเมืองที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น มากกว่าที่จะได้รับข่าวสารทางการเมืองจากการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน หรือตัวแทนพรรคการเมือง นอกจากนี้ประชาชนยังให้ความสนใจต่อข่าวสารทางการเมืองซึ่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน หรือเจ้าหน้าที่ของทางราชการนำมาเผยแพร่อีกด้วย อาจมองได้ว่าประชาชนในชนบทภาคเหนือยังให้ความเชื่อถือ ยึดถือในระบบราชการ และจากการที่ประชาชนในชนบทภาคเหนือมีการศึกษาระดับต่ำ ไม่ให้ความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับ

การเมืองมากนัก ประชาชนในชนบทภาคเหนือจึงไม่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองเท่าที่ควร ส่วนในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองนั้น คนในชนบทภาคเหนือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังไม่มากพอที่จะอยู่ในเกณฑ์ของการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามเจตนารมณ์ของระบบการเมืองแบบใหม่ ที่พัฒนาจากการเมืองในระดับตัวแทนหรือการเมืองแบบมีสิทธิ มาสู่การเมืองแบบมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการทุกขั้นตอนทางการเมือง เช่น การเลือกตั้ง การตรวจสอบ การกำกับดูแล เป็นต้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการเมืองส่วนใหญ่คิดว่าการเมืองเป็นเรื่องไกลตัว ไม่ได้ให้อะไรกับชีวิต การเมืองเป็นเรื่องยุ่งยาก และยังอาจมองว่าการเรียกร้องประชาธิปไตยยังเป็นสิ่งที่ไกลมาก เศรษฐกิจสำคัญกว่าการเมือง เข้าใจว่าการเมืองเป็นเรื่องของคนที่มีการศึกษา ฐานะดี การเมืองเป็นเรื่องของนักการเมือง ไม่ใช่เรื่องของประชาชน การเมืองในสายตาของประชาชนในชนบทภาคเหนือจึงเป็นเพียงกิจกรรมการเลือกตั้งเท่านั้น และแม้ว่าประชาชนในชนบทภาคเหนือจะมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยในระดับต่ำ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองไม่มากนัก แต่ประชาชนในชนบทภาคเหนือก็มีทัศนคติที่ดีต่อสังคมการเมือง ซึ่งอาจมองได้ว่า ความไม่รู้หรือรู้น้อย ทำให้ประชาชนยังคงมองสังคมการเมืองไปในทางที่ดีก็เป็นได้

ในขณะที่ภาคใต้ ประชาชนในชนบทภาคใต้ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำสวนยางพารา สวนผลไม้ ซึ่งส่วนมากจะมีรายได้น้อย ทำให้คนในชนบทภาคใต้มีรายได้ดี เศรษฐกิจดี ส่งผลให้ประชาชนในชนบทภาคใต้สามารถส่งบุตรหลานของตนให้ได้รับการศึกษาในระดับสูง อีกทั้งคนภาคใต้มีค่านิยมที่ต้องการให้บุตรหลานของตนมีหน้าที่การงานที่ดี เป็นเจ้าคนนายคน คนในชนบทภาคใต้จึงมีการศึกษาอยู่ในระดับสูง ๆ ส่วนกระบวนการเรียนรู้และกล่อมเกลாதทางการเมือง ประชาชนในชนบทภาคใต้ได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนต่าง ๆ มากมายเช่นเดียวกับประชาชนในชนบทภาคเหนือ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารทางการเมืองที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น และในขณะเดียวกันประชาชนในชนบทภาคใต้ก็ได้รับข่าวสารทางการเมืองจากการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน หรือตัวแทนพรรคการเมืองด้วย โดยทั่วไปแล้วประชาชนในชนบทภาคใต้จะให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมืองอยู่แล้ว เนื่องจากการเมืองมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนภาคใต้ จึงยังเป็นการส่งเสริมให้คนในภาคใต้สนใจการเมืองมากขึ้น เมื่อประชาชนในชนบทภาคใต้มีการศึกษาสูง อีกทั้งยังให้ความสนใจทางการเมืองในระดับสูง เมื่อเทียบกับประชาชนในชนบทภาคเหนือ ทำให้ประชาชนในชนบทภาคใต้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย ในระดับที่สูงกว่าประชาชนในชนบทภาคเหนือด้วย ในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของประชาชนในชนบทภาคใต้อยู่ในระดับที่ไม่ต่างจากประชาชนในชนบทภาคเหนือมากนัก โดยจะ

เน้นในเรื่องของการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง, การติดตามการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส., การติดตามการทำงานของรัฐบาล และติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน ส่วนความคิดเห็นและบทบาทในเชิงรุก การต่อรองอำนาจกับกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองต่าง ๆ ประชาชนยังไม่ให้ความสนใจมากนัก และแม้ว่าประชาชนในชนบทภาคใต้จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับหนึ่ง และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยสูงกว่าภาคเหนือ แต่ประชาชนกลับมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคมนการเมือง ซึ่งอาจเป็นเพราะคนได้มีความรู้สึก มีทัศนคติในเชิงลบต่อรัฐบาล ต่ออำนาจส่วนกลางมาตั้งแต่ในอดีต ทำให้เกิดการปลุกฝังสืบต่อกันมาจนปัจจุบันก็เป็นได้